

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 6 - ČERVEN 2013 - CENA 15 Kč

Kompoziční obraz. Vyrobené postavy lze najít na obrazech v rámci výstavy Osvobozování sentimentu v AJG. www.janpirgl.net

Zámecká jízdárna AJG, 8. června 2013

ROMANTICKÁ NOC V GALERII

Král je nahý, řeklo nevinné dítě to, co se dospělí a tiskové mluvčí báli říct nahlas... Král lže. Král je opilý. Už zase se věci nesmí veřejně pojmenovávat správnými jmény. Jenom o nich (po straně, ale tím déle) diskutovat.

Pravda, bylo by krásné žít ve zcela pravdivé a nepřetvařující se době. Jenže, žil v ní vůbec někdy někdo? A zasloužíme si ji, když ji vlastně odmítáme? S událostmi, historickými fakty a psanými, filmovými či fotografickými dokumenty, my lidi manipulujeme už nejméně 280 000 let, od chvíle, kdy se na planetě začali procházet homo sapiens. Nevěřím, že kdysi občas nezakreslila skutečnost neandrtálská hospodyně, aby našla výmluvu, když při žvýkání prokousla parádní kůži z uloveného mamuta. A že si tehdejší pánové – lovci – vydatně nepřikrašlovali průběh zápolení se šavlozubým tygrem. Prostě po generace se lidé nechovají podle pravidel, i když už dávno měli přijít na to, že morálka by nám všem prospěla. Říká se, že dítě možná nezopakuje nejhorší chyby svých rodičů, ale vnuci už bez rozpaků ano. Je naše paměť tak krátká, nebo máme vrozený odpor naslouchat zkušenostem a poučit se z minulosti? Proč radši opakujeme staré chyby a bolestně si užíváme jejich potrestání?

Pravda je, že lidi se dnes přestávají bát. Přestali jsme se bát hříchů, spravedlivých odplat, ztráty dobrého svědomí. Strany a vlády vymýšlejí nové a nové obsáhlé zákony, s novými a ještě nepřehlednějšími dodatky, aby zabránily některým zločinům a zloděrcům – s klidem přilévají ostatním do pití metanol, do dětské šunky vkládají suroviny, které by přizabily psa, vytlačovat a vybrždovat ostatní řidiče na dálnici, napálit aprílem důvěřivé důchodce a vnutit jim nekalé smlouvy, poslat na občany vymahače velkých dluhů vyrostlých z desetikoruny, přepsat na sebe cizí nemovitost... Zkrátka krást, lhát, podvádět, využívat bezmoci bezmocných. Zjednat pořádek je nadlidský úkol, protože »malí« policisté nic nezmužou proti policistům »velkým«...vše se shovívavým posvěcením parlamentů, tvůrců zákonů s již vloženými chybami, »se kterými prostě nelze nic udělat...«

Nešlo by znovu uzákonit desatero? Nač vymýšlet další a další zákony, které nás stejně před ničím neochrání. Pokud někdo znovu neřekne (a Pán Bůh už to řekl!), že dodržovat desatero je jediná možná cesta k záchraně – asi lépe nebude. Desatero či dekalog (z řeckého *deka* deset + *logos* slovo, hebrejsky Deset slov) adresované původně lidu Izraele, považují židé a křesťané za příkazy, které Bůh – Hospodin – dal lidem jako směrnici pro způsob života. Podle Starého zákona předal Bůh dvě desky s příkázáními na hoře Sinaj do rukou Mojžíšových. Bible není knihou, která by o sobě tvrdila, že spadla z nebe. Bibli psali lidé pod vedením Ducha svatého. Nebyla jim doslova nadiktována, ale její pisatelé se lidskými slovy snažili vyjádřit pravdy, které jim Bůh sdělil. Z tohoto pravidla však existuje výjimka – desatero Božích příkázání.

Desatero příkázání je zvláštní statí Pisma. Jen jednou mluvil Bůh k celému národu, tak, aby jej každý mohl slyšet – při vydání desatera.

Bůh tento dokonalý zákon doslovně formuloval a napsal jej svým prstem na kamenné desky, které předal Mojžíšovi. Je to zákon, jehož dodržování by lidem přineslo mnohem pokojnější a šťastnější život. Nejsou to nařízení, kterými by Bůh chtěl člověka omezovat a znepříjemňovat mu pobyt na tomto světě. Naopak – Bůh dal desatero jako ochranu před problémy a těžkostmi života. Dal ho, aby hříchem ovlivněný člověk mohl bezpečně poznat, co je dobré a co zlé.

Zopakujme si ho – je to Boží zákon:

1. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiného Boha mimo mne.
2. Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.
3. Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval.
4. Pamatuj na sobotní den, aby ti byl svatý. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci, ale sedmý den je dnem odpočinku, zasvěceným Hospodinu, tvému Bohu. Nebudeš dělat žádnou práci – ty, tvůj syn ani tvá dcera, tvůj otrok ani tvá děvečka, tvé dobytce ani cizinec ve tvých branách. V šesti dnech totiž Hospodin učinil nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, ale sedmého dne odpočinul. Proto Hospodin požehnal sobotní den a posvětil jej.
5. Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.
6. Nezabiješ. 7. Nesesmilníš. 8. Nepokradeš.
9. Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví.
10. Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.

Zní tak skutečně ty nejpůvodnější příkazy Desatera? Nalezneme někde důkaz v původním znění? Existuje pouze jediná verze Dekalogu? Jak Desatero vzniklo – přirozeným vývojem lidské morálky nebo nám bylo opravdu sesláno Bohem? Jeho text, i výklad si opět lidé a církve přizpůsobili k obrazu svému... Nejsem žádná ortodoxní křesťanka, a židovka jsem jen čtvrtinová (po polovičním dědečkovi) – ale zdá se mi, že desateru vnitřně porozumí každý. Každý, kdo chce. A taky uvnitř sebe dobře víme, které pravidlo jsme každý porušili... Čistě pragmaticky, všechno to, co se míjí s deseti příkázáními, je prostě za čarou. Špatně. Nejenže jejich porušením ublížíme ostatním. V konečném výsledku hlavně ublížíme sobě. Je jaro, pozor! Ani *sedmička* není tak nevinná, jak vypadá.

✧ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ✧

BLAHOPŘÁNÍ:

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci červnu 2013 oslaví významná výročí.

Pfefferová Anna	Hluboká	91 let
Kasková Marie	Bavorovice	85 let
Šimová Miloslava	Purkarec	80 let
Duchková Marie	Bavorovice	80 let
Marhounová Marie	Hluboká	80 let
Šimová Marie	Hluboká	80 let

V měsíci červnu oslaví 50 let společného života »Zlatou svatbu«
– manželé **Václav a Hana Kantorovi** z Hluboké nad Vltavou
– manželé **Jan a Anna Novákoví** z Hluboké nad Vltavou

Do dalších let přejeme dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Mikuláš Zvánovec Hluboká
Lukáš Pírgl Munice

Opustili nás

Dušáková Marie Hluboká
Stehlík Jan Hluboká
Krušinová Anita Hluboká
Hála Ladislav Hluboká
Krejša Jaromír Hluboká
Baloun Jan Hluboká

Poděkování Domovu důchodců

Vážení, dovolu, bychom vám poděkovali za vzornou a profesionální péči o naší maminku, paní Naděždu Pokornou, po dobu jejího pobytu v domově důchodců *Zlatý kohout* v Hluboké nad Vltavou, kde prožila v naprosté spokojenosti skoro 7 let a v květnu letošního roku zemřela ve věku nedožitých 82 let. Toto poděkování patří hlavně panu řediteli Jiřímu Slepíčkovi, a dále naprosto všem zaměstnancům domova důchodců, kteří se o seniory starají. Naše maminka celý život prožila v Praze, a když jí zdravotní stav nedovolil, aby zůstala sama, přestěhovala se do domova důchodců na Hluboké, kde měla svůj pokojíček, částečně zařízený vlastními věcmi, což jí připomínalo její bydlení v Praze. V domově důchodců se její zdravotní stav zlepšil díky péči MUDr. Rebana a všech zdravotních sester natolik, že byla do konce života soběstačná a zdejšího pobytu si plně užívala.

To byla zásluha všech zaměstnanců domova důchodců, kteří se o to postarali svým lidským a přístupem. Víme, že takto se starají o všechny své obyvatele. Naše maminka vždy, když se vracela například z návštěv od nás zpět do domova důchodců, jakmile viděla věž kostela na Hluboké, říkala: »Vidím kostelíček, a to jsem už doma.« To řekne pouze člověk, který je v domově spokojený a ví, že se tam o něj dobře starají. A to je právě příklad vašeho domova a lidí pracujících v něm. Nám nezbyvá, než vám všem ještě jednou poděkovat za těch 7 let, o které jste naší mamince u vás prodloužili život, takže měla možnost důstojně dožít své stáří s veškerým zaopatřením, za což vám patří náš dík. *Manželé Naděžda a Karel Taliřovi*

z jednání městské rady

- Město souhlasí s pronájmem parkovací plochy pro stání turistického vláčku pro JD 2 Trains s.r.o. při vjezdu na centrální parkoviště. Rada na minulém zasedání vydala souhlas s plánovanou trasou vláčku. V den konání rady obdržel MÚ další žádost obdobného vláčku a pronájem stejného místa. Rada konstatovala, že na stejném místě nemohou být dva nájemci a deklarovala, že pro druhý turistický vláček bude vyčleněno jiné vhodné místo.
- Na město se obrátil st. podnik Lesy ČR s výzvou k uzavření nájemní smlouvy k pozemkům nacházejícím se v areálu Schwarz. mateřské školy. Pozemky jsou městem historicky využívány a oploceny, nicméně LČR v rámci revize svých majetkových vztahů požaduje uzavření nájemního vztahu, protože prodej není v současné době možný. Jedná se totiž o historický schwarzenberský majetek, se kterým LČR nesmí disponovat. Nájemné bylo stanoveno dle cenového předpisu.
- Město souhlasí s prodloužením smlouvy o dílo, jejímž předmětem je péče o veřejnou zeď v Bavorovicích.
- Novým správcem městského koupaliště je pan Roman Rákosník. Stejně jako jeho předchůdce pan Petr Dvořák, žádá i on o nájemní smlouvu nebytových prostor občerstvení za stejných podmínek. Rada souhlasí.
- Rada se zabývala přidělením bytu a prodloužení nájmu apod. městských bytů.
- Rada souhlasí s umístěním pergoly na pozemku města pro žadatele J.P. dle předloženého návrhu a podle podmínek st. úřadu.
- Exekucí vyklizením byl uvolněn byt v Kostelci čp. 35. Byt je ve špatném technickém stavu. Rada odsouhlasila pronájem bytu panu J. H., který si byt upraví vlastním nákladem.
- Rada přispěje na akci Hroznějovická Dobromysl – zahraniční odborná stáž v projektu zaměřeném na volnočasové aktivity.
- Rada přispěla na krytí nákladů na propagaci projektu AJG Galerijní noc 2013, konané pod záštitou ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga.
- Město obdrželo od Jě kraje příspěvek pro pěvecký sbor Záviš k projektu *Akce u příležitosti 150. výročí založení spolku Záviš v Hluboké nad Vltavou*.
- Občané ul. 5. května požádali o instalaci dopravního zrcadla na Křižovatce ul. 5. května a Lidická, předpokládané náklady jsou asi 20. tis. Kč
- Začátkem letošního roku byla zahájena stavba Sportovního přístavu Hluboká nad Vltavou. Investorem je Ředitelství vodních cest, zhotovitelem sdružení firem SMP a Metrostav. V souladu se smlouvou s ŘVC část díla – objekty mimo přístav – zajišťuje město Hluboká. V současnosti je dokončen první objekt a připravuje se st. řízení na zbývající objekty.
- V souvislosti se stavbou rekonstrukce kanalizace Třeboňská by bylo vhodné provést i rekonstrukci chodníku v úseku od ulice Pražská po Jiráskova. Rada doporučuje zastupitelstvu odsouhlasit tyto práce.
- Rada města souhlasí vyhovět požadavku na zřízení 1 ks svítidla v Purkarci na Malé straně.
- Rada souhlasí se spoluprací při organizování 6. ročníku výstavy sochařských skulptur pod širým nebem a bude se podílet i na uhrazení nákladů, zejména převozu soch.
- SDH Hluboká požádal o fin. příspěvek na akci *150. let výročí založení hasičského sboru* v našem partnerském městě Neustadt/Aisch, konané 14. – 16. června.
- Rada města prohlašuje boží muka v Hluboké nad Vltavou (celkem 8) kulturním dědictvím venkova. Bude zažádáno o dotaci na jejich opravu.
- Jihočeský kraj resp. Správa a údržba silnic připravuje stavbu nového mostu na silnici III./1472 (silnice na Poněšice) přes Luční potok. Současný most byl silně poškozen přívalovou vodou a je neopravitelný. Dotazy na město ohledně stávající kapličky na mostě bylo doporučeno ji přemístit (nové umístění je opět nad Lučním potokem u silnice II./146. Na novém mostu bude ponechána rezerva pro chodník, i když v těchto místech je most pěšími používán sporadicky.
- Rada doporučuje zastupitelstvu souhlasit s vybudováním zastávky pod paneláky Fügnerova.
- Rada města projednávala petici občanů, kteří žádali o obnovení zajiždění všech spojů linky č. 4 k žel. stanici Hluboká (směr Plzeň). Dopravci se k petici vyjádřili, že náklady na uvedené spoje by neslo v plné výši město Hluboká, Jě kraj již náklady na tyto spoje nebude hradit jako v minulosti (dochází k souběhu se spojem č. 55 linky ČSAD Jihotrans), rovněž obce Hosín a Hrdějovice se na novém spoji nechtějí podílet. Rada města s ohledem na finanční náklady peticím nevyhověla.
- Město žádá o dotaci na kompletní sanaci alejí na Bavorovické hrázi, aby nedošlo ke zranění padajícími větvemi dubů.

Noc kostelů

Noc kostelů se stala v České republice již tradiční událostí, očekávanou mnoha tisíci zájemců vždy na přelomu května a června. Během *Noci kostelů* 24. května 2013 se v České republice otevřely brány více než 1300 kostelů a modliteben.

Na Hluboké to ovšem bylo poprvé a stalo se tak zásluhou úzkého kroužku těch, kteří tentokrát téměř na poslední chvíli vymysleli a realizovali hezký program. Do kostela sv. Jana Nepomuckého přišlo asi 120 lidí, mezi nimi hodně dětí, a v čase mezi 19 – 21 hodinou večerní si vzácnou chvíli v kostele příjemně prožili.

Pan farář P. František Halaš poslední dobou není na všechny kostely ve své farnosti sám, neboť pan jáhen Michal Opatrný mu pomáhá a jednou za čas je i na Hluboké při mši. Hned na začátku svého působení, když přišla řeč na aktivity kolem kostela, navrhl pan Opatrný využít noci kostelů a otevřít náš kostel. Nakonec se ale o téhle myšlence začalo více mluvit asi až 14 dní předem.

Vím, že třeba na Šumavě noci kostelů dělají už dávno, je to oblíbený a zaběhlý zvyk, řekla nám paní Jana Pulcová. A tak jsme se vyptali známých na zkušenosti kostelů ve Zdikově, Zdikovci a ve Stachách. Kromě jiného tam přichozím pečou i koláčky a balí malé dárečky, dělají výstavy svatých obrázků a podobně.

Takže se na Hluboké domluvily paní Pulcová, Opatrná a Košanová, že něco upečou – a obava, že v kostele budou samy a sladké budou muset samy sníst, se rozhodně nevyplnila. Dalšími pomocníky byli Eliška Jakubíčková a mladý pan Stropnický. Paní Pešlová slíbila, že opatří svaté obrázky Jana Nepomuckého a slib splnila. Uspořádání výstavy cenných starých ornátů bylo prozatím odloženo, možná se výstava v nějaké formě odehraje příští rok.

Noc kostelů začala o sedmé večer se zvoněním zvonů, přichozí dostali hned u dveří dárečky a dvě velké skupiny po 50 lidech si se zájmem vyslechly povídky o kostele, které nastudoval a poutavě přednášel pan jáhen. Ještě přidal vysvětlení o obřadu mše a ukazoval, co a jak a k čemu v kostele slouží, řeč přišla až na Vatikánský koncil – mezi návštěvníky byli poučení věřící Moraváci, ale zajímali se všichni návštěvníci i děti.

Pak se ještě menší skupinky mohly podívat nahoru na kůr, varhany, které předvedl Petr Piša a dětské zájemce nechal stisknout klávesy. Nakonec došlo na krátký koncert – varhany a zpěv. V půl desáté večer se dveře kostela zase zavřely.

Bylo to hezké, první noc v našem kostele vyzněla příjemně a pokud jsme ji nestihli – nezbyvá nám, než počkat na příště... určitě se zase vydaří a budeme odcházet spokojeni jako děti, které si na památku nechaly na ruku otisknout farské razítko...

Foto Jana Pulcová a redakce

Změna pediatrického týmu na Hluboké!

Seriály z lékařského prostředí sledujeme nejraději. Doktora Štrosmajera, primáře Sovu, doktora House či seriál Pohotovost jsme si přivlastnili a podle nastavených měřítek pak mnohdy očekáváme lékařskou péči v reálu. Pamatuji, jak má dcera stěžovala nadšením, když si její bratr rozsekl na bruslení bradu, aby byla vzápětí na pohotovosti hluboce zklamána tím, že lékaři neoperovali ve výstupu, nekřičeli »ztrácíme ho!« a neaplikovali elektrické šoky.

Praxe je prostě jiná, našťastí.

Ordinace dětského lékaře na Hluboké zaznamenala v posledním měsíci změnu.

Paní doktorka Kořánová předala svůj obvod MUDr. Vladimíru Viktorovi. Ordinuje společně se svou manželkou, zdravotní sestrou, takže hned na místě pocítíte rodinnou pohodu – k našemu rozhovoru nám sestřička uvařila voňavý lipový čaj...

Je štěstí, že ordinace dětských lékařů vzbuzuje téměř vždy spíše příjemné pocity. S hračkami, barevnými obrázky a hodnou sestřičkou a vřelým panem doktorem překonají i ti nejbázněvší strach z »věčelíčky«, tím spíše, že odcházejí odměněni obrázkem či bonbónem. Pediatr zkrátka není zubař.

Změna dětského lékaře proběhla skoro nepozorovaně, ordinace prošla rychlou rekonstrukcí a modernizací, takže se zdá, že vše už zase funguje jak má a o dětské pacienty je postaráno. Změna se připravovala asi tři měsíce a k 1. květnu, kdy paní doktorka Kořánová odešla do Budějovic, kde převzala praxi naší bývalé kolegyně, jsem převzal hlubocký obvod, ke kterému patří Hluboká, Záměstí a přilehlé obce. I když dnes mají pacienti samozřejmě svobodu vybrat si svého lékaře či jakékoli zdravotnické zařízení, je samozřejmě praktičtější mít dětského doktora v rámci svého bydliště.

Pracuji jako praktický dětský lékař také v Českých Velenicích, a Hlubokou jsem si přibral mimo jiné i proto, že jsem původem »Budějičák« a mám vztah i k okolí Budějovic, včetně Hluboké, a dále i proto, že obojí jsou to menší města, které na počet obyvatel nevyžadují plný úvazek lékaře.

Dnes už je asi všeobecným zvykem, že všichni k lékaři docházejí, nikoli že by lékaři navštěvovali své pacienty doma.

Ano, návštěvní služba je využívána stále méně. V případě novorozenců dostaneme avízo z porodnice o propuštění novorozence do domácí péče, maminka se s námi kontaktuje a domluvíme se, jestli si přeje návštěvu sestry, nebo i lékaře doma, anebo se přijdou s novorozence ukázat do poradny. Jednoznačně většina preferuje návštěvu ordinace, do domácnosti jdeme opravdu jen v situaci, že je maminka v těžším stavu nebo po operaci.

■■ ORGANIZACE PROVOZU ■■

Pro nejmenší děti a zdravé děti máme vyčleněnou ordinaci dobu zvlášť, takže je záruka, že se v dětské poradně potkávají jen zdravá miminka a nepřijdou do styku s dětmi, které přicházejí s nějakým onemocněním. Nad rozvržením ordinace jsem velmi uvažoval, aby bylo co nejužitečnější, pochopitelně v rámci 0,6 úvazku, na které mám smlouvu se zdravotními pojišťovnami. Snažil jsem se vyvážit časový prostor tak, aby vyhověl všem. Dopolední ordinace spíše vyhovuje maminkám s malými dětmi, odpolední zase žákům, studentům, nebo zaměstnaným rodičům.

Praktický dětský lékař může registrovat do své péče děti od narození až do 19 let. Již delší dobu se jedná se o tom, že by se horní hranice věku posunula ještě po dobu studia na VŠ a studenti nemuseli na pouhých několika letech měnit svého lékaře, tato změna se ještě nepodařila.

Práce dětského lékaře patří zřejmě k těm optimističtějším oborům zdravotnictví. Většinou asi máte relativně zdravější pacienty než lékaři pro dospělé.

Velkou část naší práce tvoří preventivní péče, což je skutečně práce převážně se zdravými dětmi. Pokud jde o léčbu, tak největším objemem práce dětského lékaře – na rozdíl např. od praktického lékaře pro dospělé – je léčba akutních onemocnění, mezi nimiž jednoznačně převažují respirační onemocnění. Z toho vyplývá, že nejvíce pacientů míváme v období od podzimu do jara s vrcholem v období chřipkových epidemií. V létě – pokud se nejedná o rekreační oblast – mívá dětský lékař klidnější. Při léčbě akutních onemocnění se ve většině případů daří vyléčit pacienta, jak říkáme – ad integrum – tedy do naprostého vyléčení. Vracíme se ke stavu před vypuknutím choroby, a to je krásné. Což se u chronických pacientů, zvláště u starších lidí, většinou nedaří.

A že se rodí stále nové krásné děti, je rovněž velmi optimistické. Prostě: S dětmi je hezká a radostná práce!

Profese dětského lékaře byla vaše první volba? Děti máte rád, předpokládám...

Byla. Vystudoval jsem na fakultě dětského lékařství UK v Praze a rovnou jsem nastoupil na dětské oddělení do nemocnice a poté po složení atestace z pediatrie na místo obvodního dětského lékaře, jak zněl tehdy oficiální název. A samozřejmě, děti mám velmi rád, nejenom ty své.

Co všechno dětská ordinace nabízí? Něco z původního zařízení ordinace jsme převzali, něco dovybavili, některé moderní přístroje dokoupili. Máme např. nové optotypy

Foto: Čerstvý přírůstek do evidence dětského doktora:
Lukášek * 8.5.2013 (4280 g, 54 cm)

k vyšetřování zraku, automatické váhy pro kojence i pro větší děti, ušní sprchu, a zejména přístroj k vyšetření C-reaktivního proteinu, který výrazně pomůže lékařům v diagnostice, zda jde o bakteriální nebo virový zánět, jinými slovy, zda je nutno nasadit léčbu antibiotiky, nebo ne.

Je dokázáno, že zbytečné podávání antibiotik organismu škodí, oslabuje se imunita, vzniká na ně rezistence a pak v těžších případech jsou neúčinná.

Sestřička nám uvařila bylinkový čaj, mohu se zeptat, zda dětský doktor může být trochu alternativní? Bylinky určitě mají v péči o dětského pacienta své místo, nicméně bývá dost zdrženlivý v případech, kdy cítím, že je za nabídkou alternativního produktu spíše byznys, než prospěch pacienta. Držím se ověřených postupů. Dnešní moderní medicína je tzv. Evidence Based Medicine (medicína založená na důkazech), tedy pokud léčebná metoda není objektivně prokázána na statisticky významných souborech pacientů, tak ji nelze obecně doporučit. A pokud vím, alternativní metody léčení, snad s výjimkou akupunktury, se přísným vědeckým vyhodnocením nepodrobují.

Praktikujete delší dobu, můžete už porovnat rozdíl dětské praxe dříve a dnes? Zřejmě i na děti trochu doléhá civilizační lenost, odráží se to na dětském zdraví?

Pracuji vlastně už třicet let, takže srovnávat snad mohu a je pravdou, že dnešní děti mají méně pohybu. Všichni víme, že odsedí spoustu hodin ve škole, doma u úkolů a pak ještě u počítačů nebo televize, takže jednoznačně vidíme zdravotní důsledky – nadvýživu, sníženou tělesnou zdatnost, problémy s páteří apod. Je to problém, který se zatím jeví jako obtížně řešitelný.

Na druhé straně vidíme, že se vyprazdňují nemocnice, protože se většinu nemocí daří léčit ambulantně. Pokrok nastal v mnoha směrech. Typické je dětské astma, které se dnes daří léčit ambulantně s výbornými výsledky, přitom pamatují děti ještě na infuzích, kdy trávily v nemocnicích na dětských odděleních mnoho dnů. Totéž se týká třeba dětských průjmů a dalších diagnóz. Praktičtí lékaři ve spolupráci s ambulantními specialisty jsou schopni vést léčbu sami a hospitalizace se indikuje jen v těžších nebo složitějších případech. Proto již není potřeba tolik dětských lůžek a některá lůžková zařízení se zavírají – jak se stalo například v nemocnici v Dačicích.

Lidé berou zavírání nemocnic většinou jako alarmující zprávy. Lékařská péče je čím dál tím kvalitnější a bohužel také čím dál tím dražší, takže není možné, aby v každém okresním nebo menším městě byla nemocnice s plnou péčí. Ta centralizace a specializace je nutná. Víme, že živelné nakupování přístrojů do každé nemocnice pod vlivem různých tlaků a zájmů není samozřejmě správné. Proto stát i pojišťovny se snaží tuto péči regulovat a optimalizovat.

Nicméně praxe dětského doktora i v menším městě je jistě žádaná, a město je rádo, že jste ordinaci převzal. Sehnat dobrého pediatra dnes není úplně jednoduché, podobně jako zubního, očního či mnohdy i »obyčejného« praktického lékaře...

Já bych naopak chtěl městu v čele se starostou poděkovat za vstřícný přístup, byl jsem příjemně překvapen rychlou rekonstrukcí elektroinstalace v prostorách ordinace a vůbec bezproblémovou spoluprací. Stejně tak Hlubočáci jsou příjemní, je tady klid a město a okolí je skutečně krásné.

V ordinaci jsme každý den, takže by neměl být problém najít vhodný termín návštěvy, do poradny a na preventivní prohlídky sestřička s rodiči domluví termín, abychom mohli pracovat plynule a na každé dítě bylo dost času. Budeme pečovat o děti s plnou péčí, tak jako pečovala předchozí paní doktorka a doufám, že ke spokojenosti všech.

Pravda je, že praktických pediatriů ubývá, do oboru nastupuje málo mladých lékařů. Průměrný věk českého dětského praktika je asi 56 let, podobně neuspokojivá situace je u dospělých praktiků a stomatologů. Stát zřejmě bude časem muset řešit komplikace s nedostatkem lékařů těchto oborů.

Mnoho mladých lékařů odchází dál na západ do Evropy a spoléhat na to, že je nahradí lékaři ze Slovenska nebo Kazachstánu je asi špatně. Začnou se zavírat obvody? Mladí samozřejmě situaci zvažují a někteří odcházejí, protože pokud doma ještě nejsou zakotvení, snadněji se adaptují jinde. Únik mladých mozků ze země, kdy mnoho set mladých doktorů odešlo a další odchází pracovat do zahraničí, je podle mého názoru nedoceněným problémem. A až se začne naplňovat směrnice EU, kdy lékařům v nemocnicích přestane být tolerováno nadměrné množství přesčasových hodin – a k tomu dojde už příští rok – bude to ještě komplikovanější. V nemocnicích mají lékaři souběžné dohody na přesčasové hodiny služeb a bude obtížné služby v nemocnicích obsadit. Já dosud nevím o žádném projektu u nás, který by toto systémově řešil. Víím naopak, že např. Němci to hodně řeší, jejich nemocnice se u nás prezentují a lákají mladé lékaře z Česka – a je pravda, že mají na co lákat. Nejde jen o pracovní komfort a moderní prostředí, více také vycházejí vstříc lékařkám pečujícím o malé děti úpravou pracovní doby, pohotovostní služby mají lékaři třeba jen dvakrát do měsíce. A po službách má lékař volno, ne jako u nás, kdy musíte druhý den nastoupit do svého obvyklého zaměstnání. A to zcela pomíjím finanční stránku, která je mnohem příznivější.

Je to smutné a asi se bohužel nepřemýšlí dost dobře nad situací, nebo není popřáváno sluchu, kde by se mělo... V tuto chvíli jsem ovšem na dně hrnečku s téměř dopitým čajem objevila obrázek malého miminka v pozici »jak se pasou koničci«, což vážnost situace poněkud zmírnilo. Ano, směje se pan doktor, my zásadně pijeme z těch správných pediatrických hrnků. Přesto se vracíme k tématu...

Smutný konec doktorů v Čechách! Přitom zvlášť s dětským doktorem se pojí taková ta představa bodrého hodného rodinného doktora, který provázel rodinu od narození do smrti a znal rodinnou anamnézu. A měl velkou autoritu... Z dnešního pohledu to snad bylo idylické, ale bylo to v dobách, kdy se medicína snad ještě dala celkově

obsáhnout. V dnešní době, kdy se každý obor již musel rozdělit na mnoho podoborů, včetně pediatrie, je už představa rodinného doktora obtížná. Aby se jeden odborník staral o dítě i dospělé v plném rozsahu od narození až do stáří, je zcela nemožné. Některé státy však ještě mají své rodinné lékaře (GP, general practitioner – family doctor), například Angličané. Pediatr je zde již jen jako specialista – konzultant.

Nicméně naše dětská péče, kterou my tady v Čechách máme propracovanou díky našim předchůdcům i dnešním pediatriům, tak tu nám opravdu bez nadsázky závidí celá Evropa.

Myslím, že na to často přijdou i naše maminky, když vycestují a porodí jinde.

Např. preventivní péče, tj. systém preventivních prohlídek a očkování, provázanost s odbornou péčí, je kvalitní, a o děti je u nás opravdu postaráno velmi dobře. Je to systém, který vznikl

od 50. let minulého století a který stanovil některé druhy péče, kupř. očkování, jako povinné. Dnes vymahatelnost očkování může být problematická, ale jde spíše o to, kdy po těch desítkách let je zdravotní uvědomění českých rodičů na vysoké úrovni, a tak rodičů, kteří odmítají očkování, je bohužel velmi málo.

Za našeho dětství byly školní prohlídky přímo ve třídách, k dětskému zubaři se chodilo také se školou, a zřejmě nebylo jednoduše možné, aby se nějaké dítě vymklo péči lékaře. Dnes to není problém? O vymknutí z péče lze snad hovořit v těch případech rodičů dětí, kteří se zdravotníky nespoupují, často se stěhují a pod.

Dnes se vše samozřejmě více individualizuje, můžete si vybrat svého doktora, a úroveň péče je nesporně lepší. Tehdy děti stály v řadě jako na běžícím pásu a každý dostal do ramínka injekci očkování, byl to takový »kolektivní« přístup. Dnes s dítětem přijde maminka nebo tatínek, ptá se, zvažuje, jsou poučeni, mají nastudováno z internetu, diskutujeme spolu, je to pokrok.

S rozumnými rodiči je to jistě v pohodě, horší je to asi s rodinami, kde dítě není to nejdůležitější nebo je přímo zanedbávané. Všechna čest Hluboké, protože mám různá srovnání, a musím říct, že jsem se tady zatím setkal s aktivními, poučenými, přemýšlivými rodiči, pro které je evidentně dítě v popředí zájmu. Je pravda, že jsem se ještě před svým příchodem ptal paní doktorky Kořánové, zda jsou tady nějaké sociální případy rodin, na které je potřeba zaměřit pozornost, ale rozpomínala se velmi těžko, zda vůbec kdy nějaký problém řešila. V tomto ohledu je Hluboká »bohatým« městem. Pro mnoho dětských lékařů jsou běžné případy, kdy musí dohlédnout nejen na dítě, ale na celou rodinu, protože ta se nedokáže o dítě postarat. Doktor mnohdy dělá advokáta dítěti vůči rodiči, který se o dítě nestará, zanedbává je nebo dokonce týrá. To jsou smutné případy, ale bohužel jsou. Je pravda, že na lékařích leží velká zodpovědnost, aby v podobných případech vystoupili proti rodičům, protože spoléhat na to, že si všimnou sousedi nebo okolí, je nejisté, navíc okolí může být podobně problematické, neuvědomělé. I ve slušném okolí si málokdo chce přidělat starost nebo nepříjemnosti. Pokud jde ovšem o týrání, pak i neohlášení takového případu je trestný čin.

To raději nějakou veselou příhodu pediatričkou? Bojí se děti u doktora?

Já myslím, že práce pediatra je pořád veselá, protože je to práce s dětmi. Děti se samozřejmě chvíli rozkoukávají, ale protože jsou zvědavé, většinou je zajímá, co se děje. Obrázky dostávají, samozřejmě, a zlobí se na mě nebo na sestřičku jen tu chvilku, když se píchá injekce. Dětem se dá hodně vysvětlit, pochopí i trochu bolesti a na ty menší až zázračně působí úsměv.

A třeba se z nich stanou dětsí doktoři. Vaše dcery, říkáte, sly také ve šlépějích rodičů?
Dá se to tak říct. Mladší dcera je v pátém ročníku medicíny v Hradci Králové a starší už pracuje v Německu na univerzitní klinice. Byla to byla jejich svobodná volba a myslím, že jsou si vědomy, že jako ženy – lékařky to budou mít o něco těžší.

Já si své povolání vybral sám, moji rodiče lékaři nebyli, za ženu mám dětskou zdravotní sestru, která je mi velkou oporou v profesním i soukromém životě a pracujeme spolu v soukromé ordinaci přes dvacet let. A funguje nám to. Přes občasné drobné »mouchy«, *usmívá se MUDr. Viktor*, jsme sehraní a má to své obrovské výhody, jsme takový malý rodinný tým – a pohodový vztah máme i s našimi pacienty.

■ ■ ÚLOHA DOKTORA DŘÍVE A DNES ■ ■

V časech, o kterých je třeba film *Sestřičky*, tedy padesátá léta 20. století a dřívějších, byl zvláště venkov zaostalý. Zdravotní uvědomění lidí katastrofální, nízká úroveň hygieny a nevzdělanost, tam opravdu byl doktor významnou postavou, která vnášela významnou osvětu. Dneska jsou lidé vzdělaní a běžné problémy už umí sami řešit. Rodiče chronicky nemocných pacientů se sdružují do společných klubů. Radí si, předávají si zkušenosti, jsou dobře orientovaní v oboru nemoci svého dítěte.

Přívál informací dnes v době internetové přináší nové problémy. Lidé jsou schopni nasbírat množství informací, ale nejsou mnohdy schopni rozlišit jejich kvalitu a význam. Navíc jsme všichni, pacienti i lékaři, pod trvalým tlakem byznysu, na trhu je spousta volně prodejných léčebných prostředků, výživových doplňků apod. a lidé jsou masírováni reklamou na každém kroku. A doktor by měl být tím, kdo se orientuje, s rodiči problém probere, vysvětlí a utřídí informace, případně nasměruje na kvalitní informační zdroje, protože má ucelené vzdělání v oboru, zná souvislosti, sleduje medicínské trendy a studuje celý život z odborných pramenů.

Myslím, že většina maminek z Hluboké je zodpovědných a budou se raději radit s dobrým doktorem.

Přeji tedy vám i sestřičce, aby se vám u nás líbilo, a přeji plno vděčných pacientů, kteří budou co nejméně stonat. A také, aby nejen vám, ale nám všem na Hluboké přibývalo hodně miminek.

Přijela k nám pouť – jako vždycky v květnu...

Kostel byl založen v roce 1845. Protože stavba rychle rostla, mohlo již 2. září 1846 dojít k zavěšení zvonů přenesených ze zámecké kaple a následujícího dne k prvnímu zvonění. Svěcení provedl za velké slávy 16. května 1847 kardinál Bedřich ze Schwarzenbergu.

Kostel byl zasvěcen sv. Janu Nepomuckému, patronu schwarzenberského rodu, a 16. května se od té doby každoročně slaví v Hluboké nad Vltavou svatojánská pouť.

Vážení spoluobčané, dovoluji vám sdělit můj pohled na dvě investice, o kterých se dnes na Hluboké hodně diskutuje: Splavnění Vltavy, resp. Marina Hluboká a obchodní zóna Bavorovice.

Ano, slyším i názory, že je splavnění zbytečné a plavební komora na Hluboké zničila hezké koupání u Závišova pomníku. A Marina Hluboká? Na romantickém slepém rameni přeci vždycky plavaly ty hezké kachničky. Obecně řečeno, město Hluboká nad Vltavou nemělo žádnou šanci ovlivnit, zda se bude splavnění Vltavy realizovat či nikoliv. Bylo to rozhodnutí vlády v roce 2003 (pozn. vlády ČSSD) a nikoli našeho města. My jsme mohli tento státní projekt buď podporovat, nebo mu škodit. Prohrávky Vltavy v Českých Budějovicích a pod Hlubokou, komoru České Vrbné a komoru Hluboká nad Vltavou realizovalo Ředitelství vodních cest na svých pozemcích a zcela bez účasti města. Připomínám, že prohrávky pro Budějovice slouží jako významná protipovodňová opatření, která by se musela realizovat tak jako tak. Součástí projektu je sportovní a záchranný přístav, resp. Marina Hluboká nad Vltavou. Bude umístěn ve slepém rameni a budou v něm kotvit lodě, v případě povodní se do něj uschovávají všechny volné lodě na řece. Přístav, resp. vrata do něj, budou také sloužit jako protipovodňová zábrana, protože to je místo, kudy natekla při povodni 2002 voda do Podskalí. Přístav financuje stát, resp. Ředitelství vodních cest.

Ano, mohli jsme (starosta, rada či zastupitelstvo) říci: *Ne, my žádný přístav na Hluboké nechceme a na slepém rameni si necháme kachničky.* Je to názor, který často zaznívá (zejména u kávy v neděli po obědě nebo u piva večer v hospodě), a který respektuji. Ale vedení města to rozhodnutí muselo udělat: Chceme přístav na Hluboké či nikoliv. Je to investice za 160 milionů, bude se na ní podílet mnoho místních firem a zaměstnanců a do budoucna bude přispívat k turistickému ruchu. A přístav, resp. marina bude na pohled atraktivní a oživí okolí Vltavy. Rozhodnutí bylo uděláno. Ano, přístav na Hlubokou chceme a dovolíme, ať nám ho stát postaví.

A protože se již začalo stavět, musím doplnit dvě poznámky:

1. Když kritici přístavu viděli dva metry bahna, kterými bylo slepé rameno zaneseno, někteří změnili názor, ano, musí se to udělat.
2. Omlouváme se všem okolo bydlicím obyvatelům, za prach a hluk, který čištění slepého ramene přináší. Omlouváme se rodině Dvořákových, že budou mít velmi omezenou sezónu v restauraci. Ale i to bohužel stavba přináší.

Obchodní zóna Bavorovice na polích vedle Dasného byla v návrhu územního plánu zpracovateli navržena před více než 15ti lety. Územní plán podléhá schvalování řady státních orgánů a žádný z nich se proti tomuto návrhu nevymezoval. Jedná se o lokalitu mezi obcí Dasný a Českými Budějovicemi s výborným dopravním napojením a v dlouhodobém časovém horizontu bude tak jako tak zastavěna. Města se prostě rozšiřují. První vážný investor, který dokonce udělal s majiteli pozemků smlouvy o budoucích smlouvách, chtěl na těchto pozemcích postavit výrobní závod (plechové nízké továrny, tak jak je známe z podnikatelských zón okolo jiných měst) a do nich přesunout výrobu z Českých Budějovic. Tehdy tento záměr nebyl zastupitelstvem odsouhlasen, neboť by nezvýšil zaměstnanost, neboť šlo pouze o přesunutí výroby a předložená studie ukazovala pouze technické budovy.

Před cca třemi lety se objevil rakouský investor, který o plochu projevil zájem s tím, že by na ní chtěl postavit obchodní centrum, podobné tomu, které jeho rodina provozuje v Linci.

Předmětná plocha u Bavorovic má/měla cca 40 vlastníků, všichni jsou původní majitelé, zemědělci z Bavorovic či jejich potomci. Bavorovice, jak víme, byly nejvíce postiženy kolektivizací a vystěhováním. Pro mne osobně byla motivace majitelů pozemků, pomoci si k jakési symbolické »náhradě« za kolektivizaci, jedním z motivů, proč jsem záměr podporoval. Rakouský investor pozemky vykoupil za částku převyšující sto milionů. V době krize jsou to pro naše občany více než vítané peníze.

Investor chce postavit obchodní centrum za cca miliardu a poté zaměstnat cca 150 zaměstnanců. Opět jsme se na radnici museli rozhodovat: Máme v době ekonomické krize zabránit investorovi koupit pozemky za sto milionů? Máme mu bránit ve výstavbě? Jde o zahraniční peníze, stavbu ale budou provádět místní firmy a zaměstnání tam najdou

také místní lidé. Zazněly také názory, ať si to postaví v Rakousku. Ale to on již udělal. Opět se objevily názory, které projekt zavrhuje: v Českých Budějovicích je obchodních center dost a další není potřeba. Nevím, kdo je odborník na obchodní střediska a když jedu o víkendů okolo přečpaných parkovišť před Tesco či Globusem, nestačím se divit. Nicméně, v projektu jde o soukromé peníze, soukromé pozemky a investor pozemky vykoupil a v souladu se zákonem na nich chce něco postavit. Netroufám si být ten (a ani zastupitelstvo to neudělalo), který řekne: *Ne, nechte si své peníze, my vás tady nechceme, pozemky nekupujte, nás nezaměstnanost ani nedostatek investičních příležitostí netrápí.*

Samozřejmě respektuji i opačné názory.

Ale když investoři, ať už stát v případě mariny, či rakouský investor v případě obchodního centra, dodržují platné zákony a na Hlubokou přinášejí nějakou přidanou hodnotu, zaměstnanost, investice, vnímám to jako přínos pro naše město.

Tomáš Jirsa, starosta města

Proč zeleným vadí zákon o Šumavě?

Od představitelů Hnutí Duha a členů stínové vědecké rady Národního parku Šumava jsme zvyklí na nejrůznější překrucování šumavských reálií. Deset let tvrdili, že regionálním politikům a šumavským starostům jde o těžbu dřeva a opravdu trvalo dlouho, než jsme přesvědčili veřejnost, že za jimi podporovaného „zeleného“ vedení parku se těžilo nejvíce dřeva v historii Šumavy. Na další lži jim již veřejnost neskočila. Tvrdili například, že Šumavu chtějí ovládnout kmotří či že starostové chtějí ze Šumavy udělat lunapark.

Poslední mediální akcí je tvrzení, že Národní park Šumava žádný zákon nepotřebuje. Samozřejmě se člověk musí ptát, proč s tímto názorem nepřišli před dvěma lety, kdy představitelé Hnutí Duha a stínové vědecké rady parku zasedali u kulatých stolů na ministerstvu životního prostředí, kde se zákon rodil. Není také pravda, že by od jednacího stolu odešli, či že by jednání bojkotovali, jak dnes uvádějí. A také není pravda, že ministr Chalupa žádnou z jejich připomínek neakceptoval. Výsledkem kompromisu a jejich návrhů jsou mimo jiné i čísla 22+4, resp. 26 % prvních zón Národního parku. Z mého pohledu je to moc a spíše se kloním k návrhu Plzeňského kraje, kde je navrhováno 22 % prvních zón. Nicméně, dohoda mezi ministerstvem a kraji se hledá a k vyřešení zbývají pouhé tři body: 1. Již zmíněná čtyři procenta prvních zón, ve kterých se po určitou dobu bude zasahovat proti škůdcům, 2. Tabulka povolených činností v těchto zónách a 3. Uplatňování lesního zákona v druhých a třetích zónách. A právě rýsující se dohoda napříč politickým spektrem, dohoda mezi vládou a opozicí, resp. mezi vládou a Plzeňským a Jihočeským krajem, je to, co aktivistům vadí. Tato rodící se dohoda by přinesla zákon schválený naprostou většinou volených zástupců v Parlamentu, zákon, se kterým by souhlasily oba kraje i šumavské obce. A to je něco, co aktivisté nemohou potřebovat. Oni jsou přeci nejsilnější tam, kde pravidla nejsou jasná, kde lze těžit dřevo v nejvzácnějších zónách na výjimky a přitom obviňovat ostatní, že chtějí kácet, kde se lze přivazovat ke stromům a soudit se o to, zda patří k lidským právům lézt dřevorubcům pod pilu.

Také ministr Bursík a ředitel Krejčí rozpoutali kůrovcovou tragédii na Šumavě díky tomu, že pravidla nebyla jasná. Soudům trvalo pět let, než o tom rozhodly. Pravidla také nebyla jasná, když zelené vedení parku rozhodlo, že pokácené a odkorněné stromy (!) musí zůstat ležet »v divočině«. Nejenom, že to je nonsens, pokácet, odkornit a říkat tomu divočina, ale tehdy si zelení správci parku mysleli, že se nepříjde na to, když se pár tisíc kubiků těchto stromů z »divočiny« ztratí. Divočina je přeci divočina. Když nastoupila nová správa parku, zjistila, že pařezy zůstaly a dřevo zmizelo. A tak z úst nejrůznějších aktivistů a několika vědců slyšíme záplavu slov o tom, že není kam spěchat, že Šumava zákon nepotřebuje, že se ostatní parky bojí toho, že Šumava bude mít samostatný zákon, že je zákon špatný a možná v rozporu s ústavou, atd. atd.

Bude to kolem nového zákona ještě mediální vřava. Víme, že ji zelení dovedou rozpoutat. Ale také víme, že Národní park Šumava konečně potřebuje jasná a dlouhodobá pravidla.

Tomáš Jirsa, starosta a senátor

Knihy, které se dotýkají našeho města...

Pokračujeme v našem miniseriálu o knihách, které se dotýkají Hluboké či našeho okolí nebo osobností, či rodáků, kteří u nás žili či žijí...

Jiří Hájiček se narodil v Českých Budějovicích, dětství prožil v Purkarci, žil v Týně nad Vltavou a nyní bydlí a pracuje v Českých Budějovicích. Je tedy čistokrevný Jihočeš, který dobře poznal kulisy, které naši Hlubokou obklopují. Jeho román *Rybí krev* byl na předávání literárních cen *Magnesia Litera* vyhlášen Knihou roku.

Jedno z nejprestižnějších českých knižních ocenění přebíral podruhé – před sedmi lety uspěl v kategorii Próza roku, tehdy s románem *Selský baroko*. Napsal toho ale mnohem víc, pokud jste jeho prózy a romány ještě nečetli, doporučuji to napravit. Je to »náš« autor – pro nás Jihočechy je sympatické důvěrně známé prostředí – děj knih se odehrává v jižních Čechách, u nás či za humny, takže mnozí si listujeme jakoby v deníčku svého dětství či mládí. *Rybí krev* nám připomene pohnutý osud Purkarce a dalšího okolí elektrárny Temelín. A není to jen pohled do minulosti, protože román se prolíná i do našich dnešních dnů a přináší nové otázky. I pro ty, kteří už si na výhled s temelínskými chladicími věžemi na obzoru vlastně docela zvykli.

Pane Hájičku, ráda bych vám i za naše čtenáře blahopřála k ocenění, nedávno jste získal literární cenu Magnesia litera. Knihou roku se stal váš román Rybí krev. Jeho téma je nám tady na Hlubocku v mnoha ohledech velmi blízké – Temelín. Tehdy před jeho výstavbou, i dnes. Reagují na témata vašich knih hlasitěji čtenáři z jižních Čech, protože právě tady se děj vašich knih odehrává?

Mé knížky vycházejí v brněnském nakladatelství *Host*, jsem zván na autorská čtení po celé republice, takže ohlasy mám ze všech koutů Čech a Moravy. Zdá se tedy, že i regionální téma může zaujmout obecně. Čtenáři z Československa asi více ocení místopis a poznají realie příběhu, tuhle zpětnou vazbu od nich mám, z mailů nebo ze setkání na veřejných čteních.

Jak se vám daří tak přesně popisovat realie našich tehdejších životů, třeba právě osmdesátých let v Rybí krvi? Máte tak dobrou paměť? Selské baroko sahá ještě hlouběji do minulosti. Veškeré detaily přece jenom v kronikách nenajdete.

Rybí krev jsem chtěl napsat trochu jako generační vzpomínku, byl to trochu jiný způsob psaní než u Selského baroka. Víc jsem sáhl do paměti a méně do archivů.

Narodil jste se v Budějovicích, ale dětství prožil v Purkarci.

Jaké bylo? V Purkarci jsme s rodiči bydleli asi do roku 1975, chodil jsem tam do školy, do jednotřídky, bydleli jsme na návsi v bytě. Ten dům vedle kostela, kde býval krámk, průjezd a vzadu zahrada, nedávno zbourali a teď je tam nový. Pak jsem do Purkarce ještě dlouho jezdil k babičce a dědovi Hovorkovým.

Někdy mám pocit, že stejně jako lidé, mají také vesnice či města svoji karmu. A jsou to zvláštní pocity, když si představíme, že třeba vesnička Jaroslavice úplně zmizela pod hladinou Hněvkovické přehrady. Jaroslavičtí rodáci se pořád ještě scházejí a loni začali s veřejnou sbírkou na výstavbu repliky kapličky sv. Vavřince, která v Jaroslavicích stávala. Purkarec zase voda »rozdělna«...

Rodáci mě loni pozvali na slavnostní vysvěcení základů kapličky. Byl to zvláštní zážitek, scházejí se tam lidé už tři nebo čtyři generací a bylo tam cítit, jak rádi mají to místo, jak se vždycky rádi vidí, i když už léta bydlí na různých místech. V takových chvílích si člověk uvědomí, že pouto k místu, k domovu, existuje, že to není jen fráze.

Co říkáte dnešnímu Purkarci, do kterého se pomalu začíná vracet život, s přívozem, cyklistickou stezkou a také díky otevírání vodní cesty. Vracíte se sem občas? Ano, občas se tam zastavím. Jeden můj známý říká, že řeka má vždycky svoje kouzlo, takže i když Vltava v Purkarci už není tou »malou hezkou řekou«, jak říkáva moje babička, pro vesnici je to dobré, přitahuje vodáky a výletníky a jak říkáte, oživuje to místo.

Jsou osoby ve vašich románech skutečné? Byl někdo jejich předobrazem? Několik typů mělo své předobrazy, ale je to román, takže fikce. Myslím, že i ostatní autoři píšou tak, že vycházejí z části ze života a z části je to fabulace. Často z několika různých reálných předobrazů vznikne jeden románový hrdina, takový napůl vymyšlený, ale já mám rád i jako čtenář, když postavy jsou věrohodné a »živé«.

Jezdíte s autorským čtením po celých Čechách. Myslíte, že my Jihočeši se něčím odlišujeme od obyvatel jiných koutů republiky?

Já často musím vysvětlovat v knihovnách a různých literárních kavárnách čtenářům, proč se román jmenuje *Rybí krev*, tak to potom argumentuju právě »jihočeskou povahou«. I když stoprocentně nejsem přesvědčen, že něco takového skutečně existuje. Je to příliš velké zevšeobecnění. Možná byste se na to, jací jsme my jihočeši, měla zeptat někoho zvenčí, kdo se sem přistěhoval nebo sem často jezdí. Takový pohled může být přesnější a objektivnější.

Píšete příjemně civilně, vaše knihy se dobře čtou. Kdo nebo co ovlivnilo vaši literární tvorbu? Nějaký dobrý kantor? Nějaký oblíbený autor?

Mám rád spoustu autorů, i když neměl jsem nikdy přímo jeden vzor, z českých třeba Otta Pavla, Josefa Kainara, Jana Čepa, Bohumila Hrabala. Velkou autoritou pro mě byl a vlastně pořád je pan Škvorecký.

Volíte témata převážně »těžká«, z dob, kdy nám tady v jižních Čechách nebylo lehece. Nechystáte třeba pro změnu nějaké veselejší příběhy z jihočeské vesnice či městečka? Něco jako Babovřesky už mi vyfouk Zdeněk Troška, takže asi raději zůstanu u svých trochu melancholických příběhů.

A máte už v hlavě nějaký nový román? V hlavě mám teď spoustu termínů na autorská čtení v knihovnách, kavárnách a na letních festivalech, kde jsou doprovodné literární akce – budu číst letos třeba v Boskovicích nebo na festivalu *Okolo Třeboně*, kde mě doplní skvělý severočeský autor Pavel Brycz. Takže nový román se mi do hlavy zatím nevejde...

Pane Hájičku, přejeme vám, ať vám stále chutná psaní a nám čtenářům přejeme, abychom se brzy dočkali dalších zajímavých jihočeských příběhů...

Pochvala z Purkarce

Dovolím si označit spisovatele Jiřího Hájička jako rodáka z Purkarce – prožil zde dětství a v purkarecké kronice je také jeho narození zaznamenáno. Román *Rybí krev* je především poutavý příběh o rodinných a mezilidských vztazích na pozadí tématu výstavby jaderné elektrárny a přehrady, kvůli které několik vesnic úplně zmizí a z vesnice, odkud pochází hlavní hrdinka, je zatopena celá pravobřežní část a i některé domy na levém břehu. Hlavní hrdinka

se po 15 letech prožitých v cizině vrací do Čech a také do polozatopené vesnice, kde prožila své dětství.

I když se v knize přímo nemluví o Purkarci a například kostel a hospoda jsou přejmenovány, každý, kdo starý Purkarec znal, ho v knize poznává. Vybaví se mu při tom především to, co zmizelo pod hladinou – jez se šlajsnou, starobylý mlýn s náhonem, objekt školy na břehu řeky tzv. Vajdlovna, přívoz s loděmi a nákladním prámem, nebo cesta na pravém břehu od přívozu proti proudu řeky, dlážděná z kamene. Považuji za velmi chvalyhodné, že se i v dnešní době najdou autoři, kteří připomínají nejen nám relativně starším, ale i mladší generaci, která dobu popisovanou v knize nezažila, možná už trochu pozapomenutou část dějin našeho domova.

PS: Bylo by jistě velmi zajímavé, nejen pro nás, kterých se téma knihy bytostně dotýká, kdyby byla *Rybí krev* zfilmována. Například v anketě Deníku Jihočeská kulturní událost 2012, kde román v hlasování 50 jihočeských osobností zvítězil, pro něj hlasoval i režisér Bohdan Sláma, jemuž jsou silné lidské příběhy blízké.

Chtěl bych Jirkovi Hájičkovi za »Purkarecké« poděkovat a popřát mu, aby i další jeho knihy byly minimálně tak úspěšné jako *Rybí krev*.

Miroslav Jícha, Purkarec

A samozřejmě, pokud jste knihy Jiřího Hájička ještě nečetli, najdete je jak v Knihkupectví Olgy Trčkové, tak v naší hlubocké knihovně...

**ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE
VÁS ZVE**

GALERIJNÍ NOC 2013

... ROMANTICKÁ NOC V GALERII ...

... 19. století ...

8. ČERVNA / 19.00–23.00

Zámecká jízdárna Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou

HLAVNÍ PROGRAM

- **19.00** příjezd Jana Adolfa II. knížete ze Schwarzenbergu a jeho choti kněžny Eleonory v historickém kočáře a uvítání ředitelem AJG /park před Zámeckou jízdárnou/
- **19.10** představení knížecí rodiny Schwarzenbergů a jejich slavných současníků: Josefa Máneše, Františka Palackého, Karolíny Světlé, Franze Beera ... /Zimní zahrada/
- **19.20 – 19.50** prohlídka romantické přestavby Zámecké jízdárny, skleníku a průčelí zámku s knížecím architektem Franzem Beerem
- **19.20 – 21.00** představení historických kočárů z doby knížete Jana Adolfa II. s možností projížďky /park před Zámeckou jízdárnou/
- **20.00** slavnostní koncert k počtě knížete Jana Adolfa II. a kněžny Eleonory /Hlavní sál/
- **20.30** prohlídka výstavy »*Osvobození sentimentu*« – komentuje kurátor Adam Hnojil /Hlavní sál/
 - **21.30** hudba, tanec a poezie v době romantismu a biedermeieru /Hlavní sál/
 - **22.15** rozloučení s knížecí rodinou
- **22.20** lampiónový průvod do zámeckého parku
- **22.30** jazzový koncert na závěr Galerijní noci

DOPROVODNÝ PROGRAM

Divadélko

19.30 – 22.00 tvořivá dílna nejen pro děti
19.30, 20.30, 21.30 staročeské loutkové divadlo

Zimní zahrada

19.00 – 22.30 historický stánek s hračkami – ukázky parních strojů, prvních hybostrojů, mechanických automatů, projektoskopů, stavebnic, zvířátek, panenek i krasohledů z 19. století
malá výstava lidových krojů z 19. století
perníkářský stánek se staročeskými perníky vytlačovanými do dřevěných forem
20.30 – 21.00 koncert »Z českých luhů a hájů«
21.00 – 21.30 hudba lázeňských kolonád

Letní zahrada – atrium

19.00 – 22.00 hry pro nejmenší návštěvníky, projížďky na koních, workshopy pro děti
19.20, 20.20, 21.20 artistická a žonglérská čísla – chůze, polykání a plivání ohně, fakír, jízda na jednokolce, chůze po provaze, žonglování s kuželkami a míčky, švihadlo, kruhy, diablo rondo

Námětové cvičení hasičů

V pondělí 29.4.2013, vyjeli hlubočtí hasiči k požáru střechy Státního zámku Hluboká nad Vltavou.

Nejednalo se o opravdový požár, ale o prověřovací cvičení. Úkolem bylo změřit dojezdové časy a zkouška zásahu v reálném prostředí. Dalším úkolem bylo seznámení velitelů družstev s elektrickou požární signalizací uvnitř objektu, ověření spolupráce se zaměstnanci zámku a kontrola sítí suchovodů. Před 17 hodinou po oznámení události operačním důstojníkem HZS Jihočeského kraje, vyrazily k zámku dvě naše cisterny se členy zásahové jednotky. Společně vyjelo i vozidlo Městské policie s třemi příslušníky. V odstupu se k zámku vydalo i naše Iveco se členy zálohy. Menší cisterna TERRNO zajela až na nádvoří zámku, větší zůstala stát před hlavní branou. Velitel sboru provedl průzkum a členové zásahové jednotky na jeho pokyn provedli požární útok za použití jednoho útočného proudu do podkrovního zámku. Všichni pracovali v dýchacích přístrojích. Členové z druhého vozu za použití dopravních hadic, zajistili vedení od suchovodu do cisterny a druhé vedení k doplňování vody do cisterny uvnitř zámku.

Zásah proběhl cvičně bez použití vody a jiných hasebních látek. Příslušníci Městské policie Hluboká nad Vltavou, provedli zabezpečení objektu a místa zásahu, aby nedošlo ke zranění případných návštěvníků. Po ukončení cvičení se uklidil použitý materiál a se zástupcem zámku následovalo seznámení s elektrickou požární signalizací a jeho ústřednou. Vyhodnocovací čidla jsou ve všech vnitřních prostorách zámku. Dále se velitelé podívali do prostor, kde je hlavní vypínač elektrického proudu. Následně byla provedena kontrola všech odběrných míst suchovodů a seznámení s jeho principem použití. V současné době jsou již všechna odběrná místa vzorně označena. Následovalo společné foto zasahujících a návrat zpět do zbrojnice. Velitel zhodnotil zásah kladně a poděkoval všem zúčastněným. Poděkování za spolupráci patří Městské policii a zaměstnancům zámku včetně pana kastelána. **Karel Šantora, jednatel SDH**

Sbor dobrovolných hasičů Hluboká nad Vltavou přijme nové členy do zásahové jednotky!

Požadavky:

- věk 21 let
- dobrá zdravotní a fyzická kondice
- ochota pracovat a pomáhat lidem nad rámec svých pracovních povinností
- řidičský průkaz skupiny »C« (vítán, není podmínkou)

Více informací: úterý – pátek od 17:00 hasičská zbrojnice
velitel SDH Slepíčka Zdeněk
mobil: 606 646 600

Poděkování

Chtěla bych poděkovat za příkladnou práci knihovny města Hluboká nad Vltavou. Do této knihovny chodíme od roku 1988 celá rodina. Nabídka nových knih je zde velmi dobrá a pomoc paní knihovnice Marie Krejcarové je vždy fundovaná. Zdá se mi, že už »své« čtenáře zná natolik, že vybere knihu na míru každému. I když dnes už jsme se přestěhovali do Českých Budějovic, do hlubocké knihovny se vracím i na dále, protože mi tento neanonymní přístup a příjemné popovídání o knihách ve velkých budějovických knihovnách chybí.

Blanka Kouřilová

Bezplatná inzerce:

■ BLUEBERRY SHOP!!

Novinky na tento měsíc!!!! Licenční zboží dvojdielné plavky MONSTER HIGH, BARBIE, SPIDERMANN, osušky, ponča, klobouky, kšiltovky od Disney, krátké ponožky, silonové legíny, šaty, trička Monster high, Minnie, Cars, kalhotky Petshop, slipy Hot Wheels 3ks za 89 Kč, Gumičky do vlasů 40 Kč, žabky

Chuggington a Strawberry 60 Kč (26 – 33 vel.),
PLÁŠTĚNKY!!!! Připravte děti na léto!!!!
Masarykova 35, otevřeno do 17h, PO-PÁ

Caffee Time & Shop

Moc dobrou kávu – když spěcháte, tak do kelímku – dostanete u »nejmenší hlubocké venkovní zahrádky«

pod parčíkem u Domova důchodců. Italská káva Ionia, kvalita sama o sobě, s příchutěmi karamelu či vanilky, a jiné, na přání slazená i sirupem, mmmhhh, je skutečně dobrá! U úvahy přichází i ledová káva – pokud tedy jednou přijde léto... a pokud ne, pak lahvičku poněšické slivovičky s sebou...
Zkuste a ochutnejte...

- Prodám přebalovací stůl pro batole a vysokou židličku k jídelnímu stolu pro malé dítě. Tel. 607 604 652.
- Prodám el. vrtačku zn. Metabo a silnou vrtačku zn. NAREX PROFESIONÁL. Vrtáky do zdiva + příslušenství. Tel. 607 604 652.

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek, firma Dráb, opět prodává slepičky snáškových plemen Lohman hnědý, Tetra hnědá a Dominant žitný, kropenatý, černý, žlutý, modrý a bílý. Slepičky pouze z našeho odchovu!!

Stáří slepiček 14 – 18 týdnů.

Cena 149 – 170 Kč / ks

– v začátku snášky 178 Kč/ks

Prodeje se uskuteční:

ve středu 26. června 2013
Hluboká nad Vltavou – u vlak. nádraží poblíž
SOŠ v 15.30 hodin
Případné bližší informace tel. 728 605 840,
728 165 166 nebo 415 740 719

Při prodeji slepiček – nová služba – výkup králíčích kožek – cena 15 – 22 Kč/ks

Jak potkat sochu... Umění ve městě 2013

Šestý ročník tradiční sochařské výstavy Umění ve městě, kterou pořádá Statutární město Č. Budějovice, se letos rozrůstá o další výstavní prostory, kterými jsou golfové hřiště na Hluboké, a prostranství města Hluboká, a to díky partnerství Alšovy Jihočeské Galerie a Města Hluboká nad Vltavou. Vzhledem k velikosti výstavních prostor a množství vystavovaných soch je 6. ročník Umění ve městě pravděpodobně největší přehlídkou monumentálního současného českého sochařství pod širým nebem v České republice.

Stejně jako v předchozích letech jde o výstavu především sochařskou, tedy o objekty monumentálních rozměrů, které opět obohatí, doplní nebo ozvláštní známé prostory Českých Budějovic a nově prostory na Hluboké.

Sochy opět vstoupí přímo do architektury, a to v případě hotelu Budweis nebo budějovické radnice, či zámeckého skleníku na Hluboké. Sochy se tak stanou součástí města po celé léto 2013, kdy budou konfrontovány nejen s okolním prostorem, ale především divákem, a to jak z řad milovníků výtvarného umění, tak široké veřejnosti nebo turistů.

To je hlavní přínos výstavy ve veřejném prostoru, kdy město a parky se stávají galerií pod širým nebem a umění tak přichází za divákem do jeho přirozeného prostoru a nikoliv divák za uměním, jak se to děje v galerii. V neposlední řadě umění přináší do prostoru nové nálady, podněty a nápady, čímž alespoň na dobu několika měsíců vnáší do našeho uspěchaného racionálního a promyšleného světa trochu intuice, krásna nebo důvodu k zamyšlení a především trochu jiný pohled na svět kolem nás.

Pro rok 2013 přislíbilo účast na této výjimečné výstavě 15 sochařů napříč výtvarnými styly i generacemi, které však spojuje nadšení pracovat s různorodými materiály a přetvářet je v monumentální sochařské objekty. Koncept zde hraje svou roli, je námětem díla, které však má svou formu a vizuální výpověď, skrze kterou je možné myšlenku zachytit. Tyto myšlenky tedy nebudou poletovat nad městem a zahradou jak tomu někdy bývá u konceptuálních výstav, ale budou pevně zakotveny v jednotlivých objektech a zařamovány do formy každého díla.

Michal Trpák – kurátor výstavy

UMĚNÍ VE MĚSTĚ 2013

Pořadatel Statutární město Č. Budějovice a partneři výstavy DVstav, Alšova Jihočeská galerie a Hluboká nad Vltavou. Kurátor výstavy Michal Trpák.

■ Zahájení výstavy 12. 6. v 18:00 na náměstí Přemysla Otakara II. v Č. Budějovicích. Výstavu uvede Michal Trpák a zahraje skupina Strong Coffee.

■ Výstava potrvá od 13. 6. do 29. 9., v době trvání výstavy proběhne pět tematických přednášek vystavujících výtvarníků ve Wortnerově domě:

– **Sochařské Studio Bubec – Práce na rozhledně** (termín ještě bude upřesněn). Čestmír Suška.

– **Ve stínu mistra a v záři slunce** 27. 6. v 18:00.

Olina Franco, Radek Andrle, Ivan Tlustý.

– **Socha v architektuře a veřejném prostoru** 11. 7. v 18:00.

Michal Trpák, Jaroslav Chramosta.

– **Příběhy soch** – 12. 9. v 18:00. Václav Fiala.

– **Ostravská univerzita a odkaz Maria Kotrby** 19. 9. v 18:00.

Jaroslav Kolář, Jan Šneberger.

Obyvatelé nebo návštěvníci obou měst se tak budou moci vydat na letní sochařskou stezku. Ta začíná na budějovickém náměstí u nejmonumentálnějšího díla a také díla nejnáročnějšího na instalaci a transport, kterým je rozhledna s přívlastkem *Šiška* od Čestmíra Sušky.

Ta vznikla přímo pro tuto výstavu. Skulptura patří do rodu údolních rozhleden, v kterých můžete stoupat nahoru a scházet dolů a pozorovat měnící se horizont. Je to jako když se noříte pod mořskou hladinu a postupně se vám odkrývají různé vrstvy podmořského života. Při umístění na náměstí se při pohybu nahoru a dolů rozhlednou odkrývají měnící se pohledy na fasády historických domů. Skulptura byla vyrobena z opuštěné cisterny, která se povalovala na poli v obci Slavětín poblíž Trutnova.

Další sochou, která bude instalována na náměstí je *Dravec* Jaroslava

dlažbou náměstí, který hřbetní ploutví rozrážeje dlažbu v noci svítí do tmy. Biologa napadne, zda-li se jedná o velrybáka nebo žraloka bílého, tedy býložravce nebo lidožrouta. Význam však může být úplně jiný,

ploutev žraloka, dráp draka, nebo pařát dravce a nebo jen symbol, který v sobě nese mnoho emocí a asociací?

Pokud opustíme Budějovické náměstí, dostaneme se na Zátokovo nábreží, kde bude instalována drobná socha, která v sobě skrývá příběh krajiny od Václava Krčála. Po přejití mostu na Sokolský ostrov se dostaneme k *Oharku ve tmě*, který zvětšený do monumentálního měřítka Václavem Fialou, září svou žlutou barvou a dynamickou křivkou i ve dne.

O kousek dál, na slepém rameni Malše, letos vystřídají *Tři Grácie*, pro někoho milou pro jiné děsivou, chobotnici *Elišku*, která zde vody hlídala vloni. Sochy Radka Andrleho představují řecké bohyně půvabu a krásy a spolu s Múzami

na vodě budou tančit celé léto po hladině řeky.

Bohyně bude ze střechy hotelu Budweis sledovat *Myslitel* Michala Trpáka, který již jednou v dialogu se svým kolegou usedl na budějovické náměstí. Tentokrát se do města vrací sám, snad proto, že myslitelů je málo a čím dál tím méně a v naší hektické a arogantní době chybí lidé, kteří nedělají unáhlená nebo účelová rozhodnutí.

Jiným mementem je *pomník Barabům* vytvořený Václavem Fialou, který ovládne zákoutí u Piaristického kláštera. Barabové byli stavitelé železnic, kteří především razili tunely pro její prostup skrze kopce a hory. Jejich připomínka získává zvláštní význam v Č. Budějovicích, kde se mnoho těchto lidí podílelo na stavbě železnice do Lince.

Ve Wortnerově domě pak ovládnou sochy dvorek, vyroste zde dřevěná *Zahrádka* Ivana Tlustého, na kterou bude dohlížet »zahradník«, nebo spíše půlka zahradníka vlastně *Půlfigura* Jakuba Flejšara. Na pěší zónu se pak zakutálel mohutný prstenec *Anuloid* Lukáše Raise, nebo také matematickou mluvou rotační plocha, která vznikla otáčením kružnice kolem osy, která leží ve stejné rovině a nemá s ní společné body.

Přesune li se poutník za uměním o 11 km dále do Hluboké nad Vltavou, najde zde dalších devět soch:

Dvě z nich se zabydlí v Oranžerii u vstupu do Alšovy Jihočeské Galerie. Jedna z nich bude plout v prostoru, jelikož forma sochy je volně inspirována *Mantou*, podvodním ptákem poletujícím nad *Krajinou II* Václava Krčála.

Poblíž přístaviště pak do krajiny bude rezonovat *Leonardovo srdce* částečně spoutané kamenem a částečně z něj osvobozené Jardou Kolečkem. V centru města obyvatelé a návštěvníci Hluboké potkají *krácející stromy* Šárky Mikeskové, které snad utekly z alejí a ztraceny v městě hledají domov, který však může být nedaleko. *Domovina* Jana Šnebergera, která je také tak nějak na útěku a vzhůru nohama vynesena dýmem, tak ční vznešeně na vrcholu a vznáší se nad městem.

O kousek dále návštěvník narazí na fragmenty architektury, *Klenby* Ivana Tlustého, vystavěné nebo zapomenuté či vykopané. Nebo snad jsou to nosníky pro budoucí architekturu? To už je otázka pro každého poutníka, kam klenby Tlustého jeho fantazii zanesou.

U Munického rybníka pak zvaný poutník může usednout na *lavičku* Jakuba Flejšara. Po odpočinku je možné se vydat hledat štěstí ke golfovému hřišti, kde vyrostou 6 m vysoké *houbičky* Michala Trpáka. Co je štěstí? Zlatá muška, lysohlávky anebo si ho každý nosí v sobě, nebo jeden v druhém? Snad ho někdo najde při usednutí do trávy u nohou »houbiček« a nebo při náhodných setkání pod klobouky lysohlávek v noci zářících do tmy rozličnými barvami, anebo...

Sochařskou stezku je možné završit na *Vysoké noze* Martina Pertla pohledem do krajiny a dohlédnout třeba i na *Dračí bránu* Oliny Franco instalovanou poblíž basebalového hřiště. Ti nejdovážnější mohou projít skrz a zakončit tak své sochařské putování.

Známa moucha sochaře Michala Trpáka (*Co je to štěstí?*) už poletuje světem i se svými 110 kg delší čas. Uvidíme, čím nás Umění ve městě překvapí letos...

<http://www.michaltrpak.com>

Therese Schwarzenbergová v Českých Budějovicích

Na přednášce s tématem **NOVÉ CESTY V LÉČBĚ ONKOLOGICKÝCH ONEMOCNĚNÍ** se 25. května sešla v posluchárně Jihočeské univerzity zajímavě promíšená společnost. Pár lékařů, ve velké většině laická veřejnost, i pár relativně mladých lidí s šátkem na hlavě. Bohužel – neklamná známka toho, že právě jich se téma přednášky dotýká víc než bolestně.

Dvě lékařské kapacity, oba pány s věhlasnou odbornou pověstí, sem přivedla paní Therese Schwarzenbergová, manželka našeho ministra zahraničí. Už před svým těžkým úrazem se ve Vídni věnovala vlastní praktické lékařské praxi s důrazem na alternativní metody. Po svém úrazu se nemohla znovu naplno vrátit ke své lékařské činnosti, ale zůstala alespoň v kontaktu se svými kolegy. Chtěla by nyní pomoci zajímavým alternativním metodám na světě. Podle jejího názoru je školní medicínská terapie nádorů dobré pole působnosti, ale není dostatečně efektivní a je zatížena mnoha vedlejšími účinky.

Na téma Inovativní terapie maligních tumorů mluvil Prof. MUDr. George d. Birkmayer, Ph.D., zvláště o využití Coenzym-1 (NADH) v léčbě rakoviny. MUDr. Jochen Rätsel promluvil o Diagnóze a terapii sekundárních mitochondriálních poruch v medicíně a o laserové terapii tumorů.

Mladá, ale velmi nadaná MUDr. Ing. Bc. MARKÉTA KASTNEROVÁ, Ph.D. přednášela o dalších podpůrných metodách terapie nádorů. Právě ona s MUDr. Evou Trávníčkovou a se svojí školou přírodní medicíny Kamatre tohle příjemné sobotní podvečerní setkání zorganizovaly.

Rozhovor pro svoji *Dámskou jízdu* českého rozhlasu zde natočila s paní Therese Schwarzenbergovou také Mírka Nezvalová. Ukázalo se, že paní doktorka dokonce v africké Keni za pomoci dalších sponzorů zrenovovala nemocnici a jejímu provozu se každoročně aktivně 3 měsíce věnuje, když v horkém podnebí Afriky pobývá kvůli zmírnění potíží způsobených úrazem na lyžích. Místní klima jí totiž prospívá. Klobouk dolů před »paní kněžnou«, která se chová naprosto civilně a skromně, a přestála přednáškový 4 hodinový maraton s obdivuhodnou výdrží. Je totiž opravdu znatelné, jak těžký a bolestivý boj musí denně svádět s následky svého úrazu.

Přednášky – ač od odborníků – byly naprosto srozumitelné a zajímavě prezentované, dokonale tlumočené a navíc přinesly nadějně sdělení, že jak v Rakousku, tak Německu, je prolínání přírodních a medicínských postupů vedeno sice odborně, ale zcela vstřícně. Což bohužel mnohdy o české medicíně a některých lékařích zdaleka neplatí. Přitom by všem mělo jít o jediné, naše zdraví. Lidé sami musí žádat po svých lékařích alternativní cesty, které napomáhají tradiční medicíně, nebo zmírňují důsledky invazivní léčby. Mají na to právo, prohlásila Therese Schwarzenbergová.

České Budějovice

1. Čestmír Suška – Rozhledna, náměstí Přemysla Otakara II.
2. Jaroslav Chramosta – Dravec, náměstí Přemysla Otakara II.
3. Michal Trpák – Lehká nejistota, Atrium radnice
4. Olina Franco – Dračí brána, Zátkovo nábřeží
5. Václav Krčál – Krajina 1, Zátkovo nábřeží
6. Václav Fiala – Oharek ve tmě, Sokolský ostrov.
7. Radek Andrlé – Tři Grácie, slepé rameno Malše
8. Michal Trpák – Myslitel
9. Fiala – Pomník Barabům, Piaristické náměstí
10. Ivan Tlustý – Zahrádka, dvorek Wortnerova domu
11. Jakub Flejšar – Půlfigura, dvorek Wortnerova domu

12. Lukáš Rais – Anuloid, Lannova třída

AJG Hluboká

13. Jaroslav Chramosta – Manta, Oranžerie
14. Václav Krčál – Krajina 2, Oranžerie

Hluboká

15. Jaroslav Kolář – Leonardovo srdce, přístaviště Hluboká
16. Jan Šneberger – Domovina, centrum
17. Ivan Tlustý – klenby, prostor u domova důchodců
18. Šárka Mikesková – kráječící stromy, centrum

19. Jakub Flejšar – Lavička, rybník

Golfové hřiště Hluboká

20. Michal Trpák – lysohlávky
21. Martin Pertl – na vysoké noze

Paní Schwarzenbergové jsme předali (my z Hluboké) malý dárek – kolekci fotografií z hlubockých zákoutí od Jana Pirgla. A členové Schwarzenberského spolku podepsanou zdravici – také s fotografiemi. Byli na nich Karel a Therese při své první návštěvě Hluboké krátce po revoluci. Byli na nich mladší a krásnější – nicméně i dnes je paní Schwarzenbergová úžasná. Opravdu je to osobnost s krásným vyznačováním, ušlechtilá to dáma – berte to jako potvrzení pro ty, kdo ji zatím na živo neviděli, ale tuší to.

Poděkování

Děkujeme Římskokatolické farnosti v Hluboké nad Vltavou za umožnění konání Koncertu žáků ZUŠ F. Pišingera, Trhové Sviny, v prostorách hlubockého Kostela sv. Jana Nepomuckého. *žáci hlubocké pobočky ZUŠ a p. uč. Leona Netolická*

POZVÁNKA

V pondělí 24. června 2013 se uskuteční
Koncert žáků ZUŠ F. Pišingera,
Trhové Sviny pobočka v Hluboké nad Vltavou
vystoupí děti ze třídy p. uč. Leony Netolické. Hudební setkání začíná v 17 hodin v kostele sv. Jana Nepomuckého v Hluboké n. Vlt.
Srdečně zvou malí muzikanti!

Přijímáme nové žáky

ZUŠ F. Pišingera, Trhové Sviny – pobočka v Hluboké nad Vltavou

Výuka hudebního a tanečního oboru

V naší škole se vyučuje:

- hra na zobcovou flétnu
- sólový zpěv
- hra na klavír
- hra na kytaru
- hra na housle

starší děti mohou navštěvovat výuku dalších hudebních nástrojů, např. klarinet, bicí nástroje, klávesy

- taneční obor

Tato nabídka platí pro nový školní rok 2013/2014

*Výuka probíhá v prostorách Základní školy a v KC Panorama
V případě zájmu kontaktujte 737 130 560, p. uč. Leona Netolická*

Muzikál Casanova odlétá do Jižní Koreje!

Divadlo Zdeňka Pikla se připravuje na další muzikálovou sezónu a všimli jste si, že po divadle v Budějovicích, letním otáčivém hledišti v Krumlově, je právě o zámeckých muzikálech na Hluboké nejvíc slyšet? Návštěvnost je stoprocentní, fanouškové divadlo milují, zpívají si jeho písničky – a navíc si divadelníci užívají pohodu a dobré vztahy v celém ansámblu, takže se na další muzikálové léto nedočkavě těší.

Ale že ještě navíc Casanovu vyvezou až do Asie, no, to už je tedy pořádně silná káva...! Ještě před půl rokem impresárió hlubockého divadla Zdeněk Píkl netušil, jak náročná bude letošní muzikálová sezóna. Proto dnes zažívá celý ansámbl z jedné strany velmi organizačně náročné starosti, ze strany druhé uspokojivý, ba triumfální pocit.

Dostali jsme pozvání od paní Mitschong (*za správný pravopis jména neručím – pozn. redakce*) na nejvýznamnější mezinárodní muzikálový festival celé Asie, *vysvětluje Zdeněk Píkl*. A ten nemůže být nikde jinde, než v jižní Koreji, protože Korea a hlavní město Soul jsou opravdu muzikálovou Mekkou světa. Když jsem tam byl v roce 2011, tak jsem opravdu nestačil koukat, jací jsou naprostí blázni do muzikálů, a jak velkolepě je prožívají. Jenom v Soulu se denně hraje na 80 muzikálů – a to nemluvím o dalších kulturních představeních a divadlech jiných žánrů. Všechna divadla mají hlediště minimálně velikosti od 1500 diváků. Takže kulturní fenomén té moderní, obrovské, předílné metropole je opravdu fascinující.

Hudební skladatel Zdeněk Barták tam má úžasné jméno a renomé a otevřel tak jednak cestu pro další české umělce, třeba Jankovi Ledeckému, a jednak získal už dva asijské oscary, protože se mu tam hrálo už pět velkých muzikálů, které pro ně napsal. A když ho letos oslovili, jestli by nedoporučil něco, na čem pracoval poslední dobou v Čechách, prozradil našeho hlubockého Casanovu. Poslali jsme nějaká videa, nahrávky... a oni byli nadšení. Takže se o tom pozvání začalo okamžité jednat.

Hlubocký Casanova se bude hrát v Koreji? To je ale neuvěřitelné!

Půjde o pět odehraných představení v divadle nad 2000 diváků, ve městě Daegu, což je 2,5 milionové město. Ona ta města jsou tam v té předílné zemi trochu větší. Odlétáme 24. června, skupina 31 herců a lidí z techniky, jedeme samozřejmě jen v jedné alternaci. I tak zvoucí stranu budeme stát hodně peněz, platí nám cestu, diety a ubytování. Ani náhodou to pro nás ale není lukrativní výdělečná zakázka – samozřejmě hrajeme bez honoráře. Nicméně příležitost je to obrovská. Velice si jí vážíme a jsme napnutí, zvědaví a nedočkaví, je to maximálně prestižní záležitost, jedeme jedini z republiky. Jsme za tu příležitost vděční a chceme obstát, ale tak trochu – jsou to nervy!

Je to složité v mnoha ohledech. Například v tom, že naše scéna pro představení Casanovy není jednoduchá. Zámek nepřeneseme, bohužel, to je celkem logické, ale i scéna na nádvoří, se schody a zvýšeným patrem, je docela náročná. Takže přesné výkresy, fotky, krátké videoukázky, jak a kdy se scéna mění, to jsme už všechno poslali na místo konání. Oni nám zase zdokumentovali, jak to na místě připravili, my vše odsouhlasili. Kostýmy a rekvizity bereme s sebou, kromě pistolí a jiných zbraní, ty nám do letadla nevezmou...

Anebo že byste jeli rovnou v kostýmech? To by byla zajímavá varianta. Potřebujeme 16 kufrů – v představení některá ta zavazadla hrají, a buď se nám vejdou věci do nich a do našich osobních kufrů, nebo...

Scénář se překládá, protože nad scénou pojednou titulky v korejštině, jak je dnes už obvyklé. Mimochodem korejšтина je nesmírně libozvučný, zpěvný a příjemný jazyk. Když jsme viděli se Zdeňkem Bartákem jejich díla v korejštině, moc se nám líbila, zní skvěle. Oni jsou velice zaujati uměleckou stránkou představení, hudba, zpěv, světla, aranžmá, scénografie, jsou to opravdu velmistři v oboru.

Po své předposlední návštěvě tam jsi vyprávěl, že obyvatelé Koreje jsou velice milí a sympatičtí. A herci, které jsi tam viděl, krásní a talentovaní lidé, že se umění zcela odevzdávají. Pochopí ale třeba například náš humor, který v českých představeních nacházejí?

Jak to v tom překladu vyzní, nevím, zatím jsem u nich viděl shakespearovské téma, Romea a Julii klasicky, nebo představení podle jejich legendy, tedy u nich všeobecně známá témata. Nicméně oni jsou natolik evropští, obdivovateli umění celé Evropy i světa, a kdybych tam neviděl jejich nápisy v jejich znacích a jejich typická jídla v restauracích

(a ta jídla jsou mimochodem také vynikající), tak bych v té zemi měl naprosto moderní evropský pocit. Kdybych hledal porovnání s naším světem, s Kanadou, Německem, vycházejí z toho ještě líp, kdekoli tam potkáte neuvěřitelnou moderní designovou materiálovou škálu, ta země je pohledná, čistá, krásná a zajímavá, obchodní domy neuvěřitelné, jedno patro jen kabelky, druhé jenom boty – vše s naprostou kvalitní produkcí veškerého zboží a pohodlného života, je to bohatý svět. Jsou příjemní, družní, milí, vstřícní a dokonce – když to vyjádřím čistě vizuálně bez postranních myšlenek, jsou to krásní lidé. Vysocí – nejsou malí, jak bychom si mohli představovat – šikmé oči, nádherná pleť, štíhlí, urostlí, a to nejenom dívky, ale i kluci. Tam naprosto chybí ta naše a americká obtlouklá populace, a zajímavé také je, že jsem tam nepotkal prošeďavého chlapa, všichni mají černé vlasy. A už vůbec nejsou holohlaví. Jak to dělají, netuším. Až tam přivezeme našeho Ludka Šindeláře, bez jediného vlásku, totálně holohlavého, bude tam rarita.

A místní dívky? Největší móda některých místních dívek – a to také nevím jak dělají – je snaha, být co nejvíce vybělené. Snaha je to velká, některé jsou bílé jako papírový ubrousek, ano, jako gejši – ale to opravdu netuším, jestli jen v obličejí nebo po celém těle...

Pro nás Evropany je zajímavé, že Číňané, Japonci, Vietnamci a další podle nás klasické šikmooké rasy – mají mezi sebou podstatné rozdíly. Nemáme je prostudované, a tak je omylem házíme do jednoho pytle.

Už je načase poznávat svět a rozšiřovat své obzory. A co bezpečnostní situace mezi jižní a severní Koreou? Nedělá vám starost? Abyste se někam nepřipletli... Když se to tam před měsícem strkalo a severní Korea ukazovala zuby, říkali nám, abychom to nebrali na zřetel. Tvrdí, že jsou na to zvyklí 60 let, říkají, to je takový kolorit, neberou to vážně. Četl jsem různé studie sociologů, ti tvrdí, že o spojení severní a jižní Koreje nestojí na jedné ani druhé straně, maximálně mohou Jižané politovat Seveřany. Ten rozkol obou polovin Koreje přetrvává věky – a podle báje či pravdy – prostě kdysi k oddělení došlo, po staletí je to tak dané, a asi to tak zůstane.

Uvidíme vaše tamější vystoupení z prvního angažmá v Asii na nějakém dokumentu? Na Hluboké těžko naladíme korejskou televizi. Určitě nějaké video či záznam vznikne, o tom jsem přesvědčen.

Nezastíní tahle událost trochu hlubockou muzikálovou letní sezónu?

Vrátíme se asi trochu zničení, ale na druhou stranu věřím, že nás to také trochu nastartuje. Odpočinkový výlet to nebude, spíš stres, je to časové našponované. Jenom nastavit světla tady na zámku nám trvá celou noc, a tam – i když máme plány a výkresy rozmístění světél – se přece jen bude pracovat poprvé a v neznámém prostředí. Celý jeden den budeme zkoušet, opět jiné prostředí, nebude tam balkón, musíme se sehrát v novém prostoru. Pátek jedno představení, v sobotu a neděli po dvou představeních, od 14 a od 19 hodin, takže adrenalinový týden, o tom nepochybujeme! Prostor na nějaké osobní aktivity tam opravdu nebude, stres abychom něco podstatného nezapomněli je značný – doma máme všechno u ruky, a jakýkoli průšvih se dá vyřešit jednoduše, tam budeme opravdu odkázáni jenom na sebe.

A sezóna v Čechách? Začnete hned po příjezdu hrát na Hluboké?

Skoro... Hned jak přijedeme se 5. 7. přesunujeme do Rychnova nad Kněžnou. *Poláckovo divadelní léto*, jeden z nejlépe obsazených a oblíbených festivalů v areálu zámku hraběte Kolowrata. Mají tam téměř totožnou zámeckou jízďárnu jako my na Hluboké, nicméně u nich s hledištěm pro 600 diváků, s jevištěm, oponou... Prostě kompletně vybavené divadlo, techniku tam zajišťuje brněnské Mahenovo divadlo. Každoročně se tam představí tak 12 nejlepších představení profesionálních divadel, Mahenova divadlo, Pardubice, Mostu, Hradec Králové, Mladé Boleslavi a další. Ti budou hrát své šlágry a pro nás je to velmi čestné místo. Budeme hrát 6. července a údajně máme být zlatým hřebem festivalu, jak nám bylo řečeno – což je pro nás opět zavazující. Velmi se těšíme, i když i tady to bude náročné. Pojede nás autobus a kamion, přenášíme celou scénu, videoprojekci, světla a samozřejmě také herce. Pak teprve vypukne léto na Hluboké.

Když tak slyším, co všechno každému představení předchází, připadá mi, že to vaše hraní už je jenom takovou malou třešničkou na dortu.

Ano, je to o tom, co vždycky zdůrazňuji a nikdy nepřestaneme být vděční těm lidem, kteří obětavě to všechno nepostradatelné k tomu, abychom my

večer mohli vystoupit, připraví. Tu předanou spoustu energie, času, nápadů a práce – kterou vykonají ve prospěch divadla, aniž by byli sebedůležití. Od prvního technika, zvukaře, inspic... Každý článek je nezastupitelný a každý tam musí být, protože je stejně důležitý jako sólista, a ani ten nejlepší herec by bez toho zázemí nemohl hrát. A jejich práce je stejně tak důležitá jako hercova, protože chybička obou z nich by byla na tom představení vidět. Takže všech lidí v zákulisí si velice vážím, možná o to víc, že když se to podaří, tak hercům pořád někdo plácá do ramene, jak byli úžasní, ale jim ne.

Věřím, že tihle lidé jsou typem člověka, který vidět být na jevišti nechce, ale určitě mu společné snažení u divadla přinese uspokojení, že přispěl svým dílem k úspěchu. Tak to asi je, chci jen zdůraznit, že všichni jsme neoddělitelnou součástí divadla.

Letní obsazení se mění? V podstatě by mělo být stejné, k malým změnám ale dojde. Těší mě, že mnozí z těch, kteří tady začínali, dostali příležitost v pražských muzikálech, například malý Casanova Honzík Franc (Kapka medu pro Verunku) a našlápli si na větší kariéru.

Praha je Praha, ale mě pořád připadá, že tady u nás na venkově jste dokonalá parta a to nadšení a radost z umění z vás sálá. Ať už je mezi členy ansámblu umělec s dlouhým hereckým rodokmenem nebo ten bez vyučení... Máte vždycky vyprodáno... A ty máš vlastně štěstí, Zdeňku, že jsi na jevišti, možná by ses do svého divadla ani nedostal...

Když potřebuju pro někoho známého sehnat lístky na naše představení, neseženu je! Tak přístavek, žebrám. Už nejsou. Tak přístavek k přístavku. Ty už jsou dávno obsazené!

Hraju rád, když si mě občas vytáhnou z databáze, abych zahrál právě zavražděného manžela Simoně Postlerové v Policii Modrava... Nevadí vám, že vás zastřelí? No, nevadí, když to přežiju. A proč mě zastřelí? No, ona vás načapá s nějakou dívkou... panebože, zase hraju dívkaře! Nebo

hraju gestapáka v uniformě, prostě zapadám do typu padouchů, naposled v italském filmu Olivetti (natáčelo se i v Čechách) ... Já si snad zahrál jedinou charakterní roli, a to byla výjimka – debil Čest'a, poctivý bytový zloděj mezi intelektuály v *S tvoji dcerou ne...*

Poslední otázka: nebudeš mít nějaké další narozeniny, ke kterým ti tví dvorní libretisti a skladatelé napíší další hru? Je pravda, že za rok budeme mít 10. ročník hraní na zámku a

Zdeněk Barták oslaví šedesátiny. A protože lidi pořád píšou a chtěli by Romea a Julii, a další ještě Karlštejn... tak to byl asi dost dobrý nápad, oprášit všechna tři představení najednou. Zpěv na živo, nová choreografie, pouze sbory z playbecku – tak jak to funguje všude v pražských divadlech. Protože my jsme ve své poctivosti vždycky vybírali i do sborů herce, co umí nejen dobře zpívat a dobře tančovat a jelo se kompletní přestavení na

živo, nebývá to běžné. Petra Parvoničová by udělala novou choreografii, ona je dokonalá, zvládne spoustu práce, cestuje po Španělsku, je v Paříži, teď i pražského Casanovu v divadle Broadway žene do finále...

Naše nápady nemají konce, teď za mnou herci přišli, že by bylo skvělé, aby vévoda přijel na nádvoří na koni – já říkám, proboha, přijďte přistě ještě s velbloudem... a je mi jasné, že by tomu koni byli ochotní dát i projímadlo, aby ten choreografický umělecko muzikálový dojem s čerstvými kobližky byl úplně dokonalý...

Všechny srdečně zvu na letní sezónu, snad se vydaří a díky všem hlubockým divákům a fanouškům za přízeň...

Foto: Jan Pírgl a www.casanova-muzikal.cz

Poznámka k článku: Jižní Korea je zřízením prezidentská republika s demokratickou formou vlády. Ačkoli po korejské válce patřila mezi nejchudší státy světa, od té doby její ekonomika zaznamenala rapidní růst a zařadila se mezi asijské tygry. Dnes je Jižní Korea plně vyspělým státem s ekonomikou světového významu a 15. nejvyšším HDP na světě.

■ **M&M** se s »Několika otázkami pro ...« tentokrát obrátily na pana Martina Švihela... S Hlubokou ho pojí jeho zaměstnání, a to na pozici pracovníka marketingu v ZOO Ohrada v našem městě. Možná, že ho vůbec neznáte, možná ani nevíte, co je jeho pracovní náplní. A možná ho znáte a říkáte si, co by na něm mohlo být zajímavého? Proč byl osloven právě on? Díky svému povolání pomáhá vytvořit »tvář« našeho města – tak proto.

Jedna z nás se s panem Martinem Švihelem zná ze školy... To Martin studoval 3 semestry vysoké školy pedagogické a už tehdy pracoval v ZOO.

Na vysoké – to už jsi byl v ZOO zaměstnaný? Skoro. Ty chceš, abych povídal o tom, jak jsem se dostal do ZOO?

Přesněji spíš – jak ses vůbec dostal na Hlubokou? Jsem vyučený kuchař a pak jsem si dělal obchodní akademii a na Hlubokou jsem se dostal tak, že jsem 3 nebo 4 roky pracoval v ZOO ve stánku v rychlém občerstvení. Pak jsem šel na civilní službu a po dobu civilní služby jsem byl v ZOO na oddělení vzdělávání a reklamy. Pak jsem se pustil do vysoké školy a v ZOO jsem už zůstal.

A proč? No, to je otázka... Možná kvůli některým lidem a kvůli tomu, že nejsem člověk, který je schopen stále měnit zaměstnání. ZOO byla moje první velké zaměstnání a do dneška je taková moje jistota. Mám rád Hlubokou, to nepředstírám. I když bydlím v Budějovicích, Hlubokou s nimi spojuji jako by patřila obě města k sobě, protože vzdálenost mezi nimi pro mě není absolutně žádná. Taky proto, že mám rád zvířata a ta práce, jako taková, mě prostě baví. Třeba to, co dělám teď: mám na starosti marketing, veškeré akce ZOO. To znamená, že spoustu času trávím v terénu, jak v ZOO při různých obchodních jednáních a při vymýšlení různých akcí, tak i mimo ZOO při různých seminářích, obchodních schůzkách, schůzkách cestovního ruchu. A měl jsem možnost potkat hodně zajímavých lidí, jak z oblasti kultury, tak známých osobností, třeba z politiky.

Práce, kterou dělám, je hodně různorodá a tvůrčí. Každý den je u mě jiný. Záleží na ročním období, na naplánovaných schůzkách, na tom, jestli je po nějaké akci nebo před ní. A hlavně mám nad sebou člověka (pan ředitel – Ing. Vladimír Pokorný), který mi nechává poměrně volnou ruku a nechává na mě, ať vždycky dělám to, co uznám za vhodné a dobré pro ZOO. Ale on je vždycky ta pojistka, která to může zabrzdit, zastavit a nebo nechat jít dál. Vyhovuje mi, že nad sebou nemám několik dalších šéfů, ale člověka, kterého znám už pomalu třináct let a on ví co očekávat ode mě a já zase od něj. Tak to je asi důvod, proč dělám tuhle práci. A taky mám rád přírodu a zvířata a takováhle práce není asi všude. Na druhou stranu, jsem státní zaměstnanec, proto se v ZOO »jen« pro peníze asi tak úplně pracovat nedá. Spousta lidí a zaměstnanců v ZOO to dělá vyloženě proto, že ZOO a zvířata mají rádi. V v dnešní době, kdyby v ZOO skončili a chtěli jít pracovat jinam, by to byl problém,

protože jít pracovat do jiné ZOO se nedá, žádná další v okolí není. I když – zažil jsem, že se jeden ze zaměstnanců zamiloval někde v jiném regionu a odešel do ZOO v Olomouci. Když někdo skončí práci v obchodním centru, není pro něj problém odejít do jiného, ale ZOO, to je příliš specifická práce.

Mojí pracovní náplní je částečně styk s veřejností. Máme rozdělené kompetence: co se týče obecných informací o ZOO a zvířatech – k tomu podává informace zástupce ředitele, pan RNDr. Roman Kössl. A co se týče akcí, reklamy a nečekaných událostí – tak to mám většinou na starosti já. Mám na starosti všechny akce, kterých se snažíme dělat samozřejmě čím dál víc, protože se snažíme přilákat lidi na Hlubokou.

Před dvěma lety byl dán podnět, aby návštěvník Hluboké, ve které má přes den spoustu aktivit – koupaliště, zámek, golf, adrenalin park – měl co dělat i večer. Protože Hluboká, ať chceme nebo nechceme, je v létě večer »mrtvá«. Mám pocit, že kromě divadel na zámku se tu toho moc neděje. I proto jsme začali dělat večerní komentované prohlídky (v loňském roce už jich bylo asi 30.) Lidé si je objednávali dopředu a hodně je využívají místní hoteliéři jako večerní program pro své hosty. Hosté pak mají příležitost zažít to, co normálně v ZOO nezažijí. Jsou sami v uzavřeném areálu, kde nikoho jiného nepotkají a i s baterkou v ruce to má jinou atmosféru.

Večerní komentované prohlídky ale nejsou vhodné pro úplně malé děti, které neudrží dlouho pozornost. Pro ně jsme začali dělat akce typu »pohádkové ZOO«. Letos začneme dělat »Vodní pohádku«. To znamená, že se večer brána zoologické otevře mezi osmou a jedenáctou, přijdou rodiny s dětmi a potkají zhruba dvacet vil a vodníka. Je to netradiční a zase něco úplně jiného – tak to mě baví.

Kam chodíš pro inspiraci na takovéto akce? Jsou to tvoje vlastní nápady nebo vychází ze zkušeností jiných zoologických zahrad?

Všichni »marketéři« ze zoologických zahrad se pravidelně schází zhruba 3–4 do roka a bereme samozřejmě inspiraci jeden od druhého, ale tady na Hluboké je inspirace spousta. Částečně čerpám i z některých divadel. Sleduju, i přes nedostatek času, akce jinde a jezdím se tam, byť jenom na skok, dívat a přemýšlím, co z toho vyzobát, co by se dalo třeba podobně udělat u nás. Což se podaří někdy víc a někdy méně. Hlavně jde o to, abychom byli schopni uspokojit rodiny s dětmi. A pak je samozřejmě velký úspěch je do ZOO dostat, protože v dnešní době je různých akcí spousta. Jsou akce, které jsou zdarma a pokud lidé koukají na peníze, jsou upřednostňovány právě takové, které jsou zadarmo. K tomu všemu musí být podmíněná reklama, nejen na Hluboké, ale také v širokém okolí. To znamená, že objíždíme všechna informační centra, běží reklama v rádiích a tak dále.

Za ty roky máš určitě praxi, děláš ti ještě problém komunikovat s lidmi, navazovat nové kontakty? Ne. Nedělá mi to problém. Komunikace s lidmi vůbec ne. Myslím si, že

s lidmi obecně nemám problém. To, s čím problém mám, je, že když někdo něco řekne u stolu s podáním ruky, tak pro mě to znamená, že jsme se dohodli, platí to a je vše vyřešené. Ale poslední dobou se setkávám s tím, že to, co není napsáno v nějaké smlouvě, která má dalších 10 klíček, pak to, co v ní není, jsme si »neřekli« a pak se dohodnuté podmínky nedodržují. To mě trošičku mrzí i v mojí práci. Pokud spolupracujeme s externími firmami, tak se stává, že práce pak v tomhle ohledu přibývá – přibývá papírování a administrativy, abychom do smluv všechno dopodrobna vypsali a uvádí se do nich už i hlouposti...

Co je pro tebe měřítkem úspěchu akcí?

Měřítkem úspěchu je pro mě vždycky návštěvnost. U každé akce mám cíl. Když se jedná o velkou akci, i cíle jsou velké, když se jedná o menší, komornější akci, vždycky předpokládám nějaké procento – množství lidí. Neraď dělám něco, co vyprchá a stálo by to zoologickou zahradu nepřiměřeně moc peněz a bylo to třeba jen pro 30 lidí. Vždycky se snažím si náklady na vstupenku přepočítávat na návštěvníka. Abych zjistil, jestli to mělo a nebo nemělo smysl. Protože podle mě platí, že pozvat si Karla Gotta a udělat koncert za půl milionu, to umí každý.

Nebo: ve chvíli, kdy ho budu mít zadarmo, přijde obrovské množství lidí. Ale udělat akci s méně známými umělci za určité vyrovnané náklady a aby návštěvník přišel – o to jde. Tenhle neduh udělala i Evropská unie svými dotacemi, protože umělci, kteří mají své kouče a agenty, tak u těch mi připadá, že jejich honoráře jsou strašně přemrštěné. Že je skoro až nereálné na některé akce pro běžné rodiny s dětmi je zvát. Např. honoráře některých kouzelníků a zpěváků jsou tak vysoké, že by vstupenka musela stát několikanásobně víc, než ve skutečnosti stojí.

A co považuješ v poslední době za svůj »majstrštyk«? Z čeho jsi měl největší radost?

Hm, tak to je těžké... myslím si, že jsem dost sebekritický, takže třeba v loňském roce bylo podle mě víc neúspěchů než úspěchů. Velkou výhrou je vždycky počasí. A to se ovlivnit samozřejmě nedá. Může být připravená velká akce, která je přivedena téměř k dokonalosti, stojí spoustu peněz – a pak začne pršet. Takhle se nám to vloni stalo při třech akcích – a je hotovo. Za úspěch považuji třeba přesvědčit vedení ZOO a ještě několik lidí okolo, abychom dělali akci, která vznikla spíš jen tak náhodnou myšlenkou, a to »Putování s Mikulášem«. Letos už budeme dělat pátý ročník a z malinké akce, kdy se předpokládalo, že když přijde 30 lidí, tak to bude dost. A hned první rok jich přišlo 1500. A stala se z toho myslím vyhledávaná a snad i kladně hodnocená akce. Poslední dva roky nám s tím dost pomáhalo i Divadlo Hluboká Zdeňka Pikla. »Putování« je sice organizačně poměrně náročné, ale po téhle akci je to vždycky fajn pocit, že to dopadlo dobře.

Jsi v práci umanutý, zarpuťilý?

Jsem a občas s tím mám i problém. A většinou se nedokážu jen tak smířit s tím, když někdo řekne, že něco nejde, když já prostě vím, že to

jde. Můj kamarád, co mi nedávno stavěl dům, vždycky říká: »Jde všechno, jen si musíš uvědomit za jakou cenu. Porovnej si to na miskách vah, jestli ti to za to stojí nebo ne.«

A tohle pravidlo používám i ve své práci.

A vosobním životě? Jsi mírumilovný, pozorný, citlivý? To by asi moje manželka neřekla.

Co by řekla? Moje manželka to se mnou má asi těžké. Protože jsem doma jiný než v práci. Tam jsem ukecaný, myslím si, že jsem přátelský. Když se rozčílím, to už musí být... ale umím se rozčílit, to jo. Doma jsem občas mrzout, protože jsem celý den mezi lidmi, tak mám občas rád svůj klid a manželka si chce samozřejmě odpoledne popovídat a plánovat – to nejsem vždycky na příjmu – řešit s ní takové úplně normální věci. Takže jí občas odsekávám... pro manželku rozhodně nejsem dokonalý. Ale na druhou stranu si myslím, že manželka je tolerantní a všechny mé koníčky, zájmy a podnikání toleruje. To samé zase já jí. Takže si myslím, že jsme v pohodě.

V čem podnikáš? V gastronomii – dělám různé rauty, svatby, párty – cateringová firma. V tomto případě mám velkou oporu v mamce, kde je občas »boj«, ale jinak většinou vše děláme spolu.

Co kritika? Jak snášíš kritiku?

No, jsem ješita. Ale myslím si, že ji dokážu přijmout. Vyslechnu si ji. Samozřejmě taky záleží na tom od koho. A když je kritika oprávněná, tak se s tím vnitřně peru, ale zase vím, že za hodinu o tom »nevím«. Ale ve chvíli, kdy je kritika neoprávněná, a nebo je za ní něco trochu jiného – tak ji přijmout nedokážu a tam se peru.

Já trochu narážím na kritiku ohňostroje v zoologické zahradě. Á, ohňostroj v ZOO. Tam kritiku přijímám. I když on nebyl nikdy dělaný přímo v ZOO, vždycky byl dělaný tak, aby byl trochu mimo ni. Ale díky tomu, že se areál rozšiřuje, tak v loňském roce byl poslední, už nebude a budeme se snažit akce obohatit o něco jiného. O něco, co nenarušuje klid zvířat. Na jednu stranu musím říct, že ohňostroj v ZOO není samozřejmě něco výborného, skvělého – to vůbec ne. Ale na druhou stranu, když se pořádají ohňostroje tady na Hluboké, tak tím, jak se to valí po hladině Munického rybníka, trůfám si říct, že je to skoro stejně, jako když jsme ho v loňském roce střelili ze zadního nádvoří loveckého zámku. Nebo když je o víkendu v ZOO během jednoho dne 3500 návštěvníků, to prostě zvířata klid nemají, i když jsou zvyklá na jiný režim. Ale tuhle kritiku přijímám. Nehleděna to, že nás zklamal i dodavatel – pokud se dohodneme, že bude ohňostroj postaven spíš na efektovéch záležitostech, než na hlukových a ono to tak pak není – ve chvíli, kdy se ohňostroj odpálí, už se to nedá zastavit.

Kritiku přijímám a slibuji, že už to víckrát neudělám? Ano, kritiku přijímám a slibuji, že už to víckrát neudělám.

Kde se vidíš tak za deset, patnáct let? A neříkej, že jako bohatý rentiér! To by bylo hezké, sportku sázím... Ale vážně – co se týče práce, nějaké nabídky z marketingu jsem dostal.

Ale nevím, kde budu za patnáct let. Úplně nevím, jestli je vhodná doba na změnu zaměstnání. A taky mě to v ZOO baví a až si budu myslet, že tam nemám co udělat a nebo až budu vidět, že mi někdo hází klacky pod nohy, tak pak si myslím, že bych neměl problém skončit. A mám gastronomii. Tak pokud bych musel ze ZOO odejít, jsem schopen dělat jakoukoliv, třeba i manuální práci. Gastronomie jsou pro mě v tom případě zadní vrátka. Už jsem rozvážel po nocích noviny, jezdil jako řidič s nákladákem, vařil, vedl restauraci, prodával v občerstvení...

Co takhle veselá příhoda, netradiční situace v zoo? Tak to jsem si tedy nic nepřipravil, ale humor je v ZOO stále. Občas i díky návštěvníkům, když někdo stojí u výběhu srnců a vypráví dětem, jak je to pěkný jelen, tak je to úsměvné. Humor je i mezi většinou zaměstnanců ZOO, a to je dobře, vždy říká: »Ať si každý uvědomí, kolik času za život strávíme v práci, tak proč se v práci mračit.«

A jaký humor máš rád? Myslím, že jsem vtipálek, ale vtipy si nepamatuju. Dělán si mezi přáteli legraci i sám ze sebe. Humor mám rád v jakémkoliv směru.

Jak relaxuješ, jak vypneš?

Je to složité. Manželka říká, že žijeme na sezóny. A má pravdu: v ZOO Velikonocemi začínáme a zhruba v září, v polovině října končíme. Takže když to jde, i s přáteli se scházíme až po večerech, a manželka všem taky říká: »My žijeme na sezóny, teď je letní sezóna, teď s ním nepočítejte!« Zimní období je pro mě klidnější a je čas i na koníčky – třeba tancování, snažím se chodit třeba i na cvičení, ale teď je letní sezóna, teď ne.

Jsi manuálně zručný? Co se týče zahrady, tak to jo, ale třeba občas přidělat poličku, tak to zase až tak ne. Tam hrozí, že může vzniknout situace, že vyvalím kus zdi, což se nebude manželce líbit – to mě nebaví, to nedělám rád. Všechno dopadlo tak, že občas zavolám kamarádům a někdo přijede a poličku nebo zrcadlo pověsí. A pokud by mělo hrozit, že něco navrtám a nebudeme kvůli tomu například svítit, tak v takovém případě mi to i manželka toleruje.

Jak jsi na tom s jazykovými znalostmi? Potřebuješ je při práci? Nebo se bez nich dá obejít? Jak jsem na tom? No, bídně. Německy jakž – takž, ale anglicky se neumím ani koukat, což mě mrzí, ale je to tak. V dvou let, co jsem chodil na angličtinu umím jen *how are you?* Věděl jsem, že když odpovím paní učitelce na tuhle otázku *I'm fine, thank you*, tak mi dá 45 minut pokoj. Tak jsem se vždycky snažil jako první odpovědět, když paní učitelka přišla a zahájila hodinu touto otázkou. V mém zaměstnání se bez jazyků dá obejít, i když jsou chvíle, kdy mě to mrzí, kdy bych je potřeboval. A zvládnou trochu té němčiny... Samozřejmě zoologická zahrada bez jazykových znalostí nemůže fungovat: třeba výměny zvířat, ale to jde mimo mě, to si dělá zoologické oddělení a tam máme lidi, kteří jsou velmi dobře jazykově dobře vybavení.

Když už jsi mluvil o gastronomii - co ty a vaření doma? Když má přijít návštěva, tak vařím já a když má čas, tak vaří manželka. Rád

vařím minutky a cokoliv, čím se můžu vytáhnout. To mě baví. A těší mě samozřejmě, když návštěva řekne, že jí to chutná.

Na co bys pozval Hluboké? Určitě bych pozval všechny na »Velký dětský den«, který pořádáme 15. června a pak bych návštěvníky pozval, aby se přišli v létě podívat na večerní komentované prohlídky a na vodní pohádkové říše.

A samozřejmě v červenci bychom měli otevírat celý nový velký areál v zadní části ZOO...

V tuhle chvíli jsem musela na chvíli opustit místo konání rozhovoru a ponechala pana Švihela s kolegyní a se zapnutým diktafonem.

A víte, jak to dopadlo?

MŠ: Už to vypni! M: Já nevím, jak se to vypíná. MŠ: To je jedno, ale už to vypni – tedy, hlavně ji to nesmaž! M: No, právě: tohle je asi zapnout a tohle je asi stop... co?...

Dloouhé ticho – povedlo se jim diktafon vypnout a náš rozhovor tím pádem končí.

Zdraví M&M

Přírůstek v zoo

Los Brutus dostal dvě nové kamarádky, jmenují se Mely a Madita, povoláním losice evropské. Zatím hovoří pouze německy, neboť přijely z Mnichova.

Madita (*21.5.2012) a Meli (*23.5.2012) jsou nevlastní sestry, obě mají stejného otce a jejich matky jsou sestry.

Přepřavu z Mnichova zajistila ZOO Dvůr Králové. Cesta i samotné vypuštění proběhlo bez komplikací. Madita a Meli si nyní zvykají na nový domov, teprve pak budou vypuštěny do venkovního výběhu. Brutus k nim, ale zatím nebude moci. V nejbližší době se budou seznamovat v oddělených výbězích a teprve až bude patrné, že si rozumí, budou puštěni k sobě. Zatím jsou to ještě děti, ale časem, tak za dva roky, dospějí a potom možná ... se narodí malý losík i u nás v zoo.

Foto: zoo Hluboká

ZOO Ohrada zveřejnila nové webové stránky <http://www.zoohluboka.cz/>

**Pro letošní rok mají Superstar
ze základky odzpíváno**

Kdybychom použili slova spisovatele Petra Šabacha, tak »u nás dobrý«. Děti byly úžasné »od hlavy až k patě« a Panorama téměř plná. Vyhlásili jsme dvě trojice vítězů ve dvou kategoriích – Markétu, Mišu, Gábinu, Zuzku, Dana a Andreu s Aničkou. Kdo by se ale domníval, že někdo skončil v poli poražených, hluboce by se mýlil. Na takovém poli porota nikomu nezasedla. Všichni totiž zpívali krásně a podle příjemné atmosféry a uvolněné nálady soudíme, že odpoledne bylo pro všechny fajn. Takže až zase s dětmi něco vymyslíme, jste srdečně zváni. **Mgr. Monika Nová**

Energie pro společnou budoucnost

Žáci naší školy **SOŠE COP Hluboká nad Vltavou** se zapojili do projektu s názvem Energie pro společnou budoucnost. Jedná se o projekt mezinárodního studentského diskusního fóra. Koná se pod mottem »Nebát se používat vlastní rozum« (Immanuel Kant). Ústředním tématem je energetická budoucnost regionu zahrnujícího Česko, Rakousko a Bavorsko. Cílem je hledání společných odpovědí na otázky spojené s energetickou budoucností regionu. Diskuse, kterých se účastní studenti středních škol v Česku, Rakousku a Bavorsku, probíhá podle principů Karla Raimunda Poppera a účastní se jí vždy studenti dvou středních škol – jedna je z České republiky, druhá z Rakouska nebo z Německa. První kolo se konalo loni na podzim, na letošní červen se připravuje druhé kolo a na podzim by se pak mělo konat třetí kolo. Projekt má dvě etapy – přípravou (korespondenční) a společnou pódiovou diskusi. V jeho rámci se konají i reciproční návštěvy studentů. Debata našich žáků bude s bavorskými studenty ze školy, která se naší svým zaměřením podobá a zájemci se mohou podívat na web partnerské školy <http://www.technikerschule-waldmuenchen.de>.

Akce bude mít tento harmonogram:

1. do konce dubna jsme sestavili seznam účastníků s e-mailovými adresami a rozdělením do podtýmů pro jednotlivé otázky, který si školy vymění. Současně byl připraven facebookový profil Diskussion Waldmünchen-Hluboká. Jako jednacím jazyk v přípravné fázi doporučuje ředitel bavorské školy p. Zistler angličtinu, diskuse bude v mateřštině účastníků, simultánně tlumočena.
2. Dne 7. května se vypraví naši studenti do Waldmünchen na školní biomassovou teplárnu. Při té příležitosti se seznámí na dvouhodinovém obědě s partnery osobně.
3. V červenci se vypraví Bavoři do Temelína.
4. Ve druhé polovině září přijede na besedu o energetice lektor z pořádající agentury JLM do obou škol.
5. Ve druhé polovině září se uskuteční pódiová diskuse.

Cesta do pohádky

Pojďte prožít dobrodružství a legraci s pohádkovými postavami.

Kde: na pěší stezce v Zámostí /U vodníka/

Kdy: 9.6.2013 **V kolik hodin:** ve 14.00 hod až do 17.00 hod

Vstup zdarma. Hry a vyprávění budou v angličtině a češtině.

Těšíme se na Váš e-mail: contact@townshend.cz

DENNÍ TÁBOR PRO JUNIORY

9. června, 2013: 9.45 – 16.00 hod

PŘÍSPÍVÁME KE ZLEPŠENÍ SVĚTA

Téma: Svoboda

Program pro juniory: věková skupina 11 – 14 let
(program v angličtině a češtině)

Kde: prostory Townshendovy mezinárodní školy, Hluboká nad Vltavou, Hradčany 1070

Cena: 60,- Kč (v ceně je lehký oběd)

Registrace na tomto kontaktu: Zuzana Kovářová – 777 342 508,
sjm.jiznicechy@gmail.com

Jedná se o projekt služby nabízený Bahá'í společenstvím.

I zdravotně postižený může pracovat, potřebuje jen šanci

V České republice dnes žije přibližně jeden milion osob se zdravotním postižením, tedy 10 procent populace. Zaměstnání přitom většina z nich shání marně. Firmy, organizace, státní správa a samospráva, tedy všichni potenciální zaměstnavatelé jsou i v roce 2013 sevření předsudky vůči lidem se zdravotním postižením. Nedokáží si je představit jako schopné kolegy. Bohužel ani zákonná povinnost zaměstnávat 4 procenta osob se zdravotním postižením u subjektů, které mají více jak 25 zaměstnanců, ani od roku 2012 velmi omezené a zpřísněné náhradní plnění v tomto směru nepomáhá. Firmy a organizace raději odvedou do státní pokladny statistice na odvodech, které se nikdy k lidem s postižením, kteří již pracovat nemohou, nijak nedostanou, než aby daly například kratším úvazkem šanci pracovat ženě po rakovině prsu, člověku s roztroušenou sklerózou, Crohnovou nemocí... O této problematice jsme si povídali s Hanou Potměšilovou, ředitelkou Nadačního fondu pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením (NFOZP).

S jakými předsudky v této oblasti jste se setkala nejčastěji? A jak s nimi lze bojovat? Společnost si většinou pod pojmem »postižená osoba« představí vozičkáře. Viditelná postižení však tvoří velmi malé procento mezi celou skupinou zdravotně postižených osob (OZP). Málokdo ví, že OZP jsou také lidé s těžší formou alergie, lupénkou, epileptici či ženy po rakovině prsu. Tito lidé však mají odbornou kvalifikaci stejně jako zdraví lidé. A jak s tím bojovat? Potřebujeme především vzdělané personalisty, podnikatele a manažery, kteří budou dobře znát základy legislativy. A hlavně poznají při různých formálních i neformálních setkání, školení, v rámci vzdělávacích projektů životní příběhy lidí se zdravotním postižením, kteří pracují na manažerských pozicích. Lépe tak pochopí, kdo to vlastně člověk se zdravotním postižením je.

Z čeho mají zaměstnavatelé strach? Firmy se při zmínce o možnosti přijmout do svých řad osobu se zdravotním postižením ohrazují tím, že takový člověk by je stál finance navíc už tím, že by musely upravit pracoviště a vytvořit mu speciální podmínky. A zde opět hrají roli předsudky. Zdaleka ne všichni zdravotně postižení jsou na vozičku nebo výrazně pohybově omezení. Zdaleka ne všichni potřebují speciální podmínky na pracovišti. Potřebují jen dostat šanci stejně jako zdraví lidé.

Proč by měly firmy zaměstnat osobu se zdravotním postižením?

Nejenom proto, že každý zaměstnavatel s více jak 25 zaměstnanci, tedy i úřad, škola, ale i nezisková organizace, které nezaměstnávají OZP, musí buď platit již zmíněné »pokuty«, nebo mohou využít tzv. náhradního plnění. Uvedu příklad. Pokud má např. základní škola ve vašem okolí více jak 25 zaměstnanců a nezaměstnává člověka s postižením, musí odvést za jednoho chybějícího zdravotně postiženého kolegu odvod do státního rozpočtu v částce téměř 65 000 Kč nebo nakoupit výrobky či služby z chráněného trhu práce za více jak 200 000 Kč. Co ale taková škola od »chráněných dílen« nakoupit skutečně může? Přefakturovat přes ně učebnice nebo školní pomůcky? To je od roku 2012 ale už za hranou zákona a vystavila by se tak riziku, že přijde kontrola z inspektorátu práce, která ji doměří odvod do státního rozpočtu. A ještě pokutu. Nebylo by lepší, kdyby škola měla na pozici paní učitelky třeba ženu po ablaci prsu nebo v pozici školníka člověka po infarktu? Nejenom, že by tak získala pracovního a kvalifikovaného člověka, ale vyplatilo by se jí to i z ekonomického hlediska.

Na co se nadační fond především zaměřuje a co se vám již podařilo?

Nadační fond již sedmým rokem podporuje projekty u organizací a firem, které dávají práci lidem s postižením. Usiluje o změnu zákonů, věnuje se cílenému vzdělávání specialistů, zákonodárců, neziskových organizací a lidí s postižením jako takových. Náš tým má za sebou řadu úspěšných vzdělávacích a edukačních kampaní. Mezi ně patřila třeba ta s názvem »No a co?!«, která jako první upozorňovala širokou veřejnost na kvalitní práci osob se zdravotním postižením a s tím související ochrannou známku »Práce postižených«, která je součástí projektu Česká kvalita. Na stránkách www.pracepostizenych.cz naleznete řadu výrobků označených touto ochrannou známkou, které vyrobily osoby se zdravotním postižením. Zakoupením výrobku, např. jako dárku pro sebe či blízké, podpoříte prověřené zaměstnavatele zdravotně postižených a zároveň zde najdete výrobky a služby, které můžete pořídit v rámci náhradního plnění od prověřených zaměstnavatelů.

Jedním z našich velmi důležitých projektů je sekce Práce OZP a poradny na portálu Prace.cz, které odborně zaštiťujeme. Díky tomu jsme ve spojení s více než 40 tisíci specialisty z celé republiky a stovkami osob se zdravotním postižením. Naši téměř každodenní činnosti je také školení specialistů a potenciálních zaměstnavatelů zdravotně postižených a osob se zdravotním postižením. Za zmínku jistě stojí také zcela aktuální projekt »Start bez překážek«. Díky významným firmám a školám, které jsou do něj zapojeny, se projekt snaží řešit problémy vysokoškoláků se zdravotním postižením, kteří kvůli svému zdravotnímu stavu těžko získávají praxi, a tedy i práci. Zapojené společnosti nabídnou absolventům placené půlroční stáže, aby mohli potřebnou praxi získat.

Hana Potměšilová (NFOZP)

Více o činnosti a projektech nadačního fondu, ale také současné legislativě se dozvíte na www.nfozp.cz

UHLÍ TERM

BORŠOV NAD VLTAVOU

LETNÍ CENY do 31.7.2013

Nabízíme Vám uhlí
hnědé — černé
brikety — koks

štípané palivové dřevo
dřevěné brikety

ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem

PRODEJ A DOVOZ PÍSKU, DRTÍ a ŠTĚRKŮ
okrasných kačírků, mulčovací kůry
zahradní zeminy

☎ 387 250 500, 602 409 423

Otevírací doba a rozvoz
Po - Pá 7.00 - 15.30 hod.

www.uhlotermin.cz

JARNÍ SLEVY
EKOBRİKET

- **EKOBRİKETY** - několik druhů
- **PELETY** - několik druhů
- **TŘÍSKY, PODPALOVAČE**
- **MULČOVACÍ KŮRA**

Dle počtu odebraných palet
DOPRAVA ZDARMA!!!

EKOPALIVO www.ekopalivo.cz

Ekopalivo Bohemia s.r.o.
Prodejna: Briketárna Větrná u Č.K. Prodejna: Č.Budějovice, Na Dl. Louce
Tel.: +420 380 733 733 Tel.: +420 777 917 714
E-mail: prodejnavetrni@ekopalivo.cz E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz

STEJSKAL
Century 21
STEJSKAL

Jihočeská realitní kancelář s dlouholetou tradicí
NA TRHU OD
ROKU 1992
bezpečný prodej Vaší nemovitosti

Zajistím veškeré služby v oblasti realit, zprostředkuji
prodej, pronájem nebo poptávku, konzultace zdarma.

Realitní makléř ve Vašem městě: Mgr. Jana Vítů
608 036 027, jana.vitu@century21.cz

Do galerie v noci aneb Zažijte věci jinak...

Budějovice už mají svoji letošní noc za sebou.

V sobotu 8. června si ji můžete užít na Hluboké!

Už jste byli někdy v noci v galerii, v muzeu, v klášteře nebo na Černé věži? Že ne? S Alšovou jihočeskou galerií a projektem *Pohledy do minulosti Českých Budějovic očima historie* jste si mohli poslední květnový pátek »zažít věci opravdu jinak«. Na poslední májovou noc totiž připravilo společně osm českobudějovických galerií, muzeí a památek neobvyklou akci pro celé rodiny.

»Na letité tradici oblíbených galerijních nocí chceme letos poprvé naroubovat a vyzkoušet pilotní projekt nazvaný *Zažít věci jinak*,« řekl k tomu koordinátor netradiční galerijní noci Petr Berkovský z Alšovy jihočeské galerie.

Projekt finančně podpořilo Statutární město České Budějovice, a vedle hlavního koordinátora – Alšovy Jihočeské galerie – se účastnili také Dům u Beránka, Galerie Pod kamennou žábou, Komorní galerie U Schelů v Panské ulici, Dům umění, Galerie D9 v Dukelské ulici, dominikánský klášter a Jihočeské Motocyklové Museum. K doprovodným akcím patřila atraktivní noční návštěva Černé věže a ve stejném čase i prohlídka českobudějovické radnice.

A co se bude týkat **Galerijní romantické noci AJG na Hluboké**? Jak jste si jistě povšimli velkého plakátu s programem galerijní sobotní noci, mohla by být skutečně plná romantiky a pohody. A určitě bude!

Podpořil ji i Karel Schwarzenberg a možná, bude-li mít čas, se na ní přijede podívat... Vezměte někoho za ruku, najděte v šatníku romantické šaty a přijďte se loudat romantickou minulostí...

»Rádi bychom, aby s námi neobvyklý galerijní večer prožily skutečně celé rodiny. Chceme nabídnout malým i velkým návštěvníkům galerií, muzeí a památek netradiční zážitky v netradičním čase. Galerie jsou obvykle vnímány jako vážné vědecké instituce, a my chceme ukázat, že tomu tak nemusí být. Proto jsme tradiční prohlídky obohatili o doprovodný program, kontaktní pořady a tvůrčí dílny,« zve Petr Berkovský a celá AJG.

Divadlo Hluboká – Muzikál Casanova

Červenec 2013

pátek 12. červenec, sobota 13. červenec, úterý 16. červenec,
pátek 19. červenec, sobota 20. červenec, úterý 23. červenec,
pátek 26. červenec, sobota 27. července

Srpen 2013

pátek 9. srpen, sobota 10. srpen, úterý 13. srpen, pátek 16. srpen,
sobota 17. srpen, úterý 20. srpen, pátek 23. srpen, sobota 24. srpen

Foto z loňské premiéry: Zdeněk Pikl, producent a herec,
Petra Parvoničová, choreografka, Zdeněk Barták, hudební skladatel,
Petr Markov, libreto a texty písní

V. Zámecký festival komedie

Gerhard Vocilka, režisér a autor *Kulturní společnosti Alta* prozradil, že diváci si ještě pro letošek vyžádali další reprízy košilaté renesanční komedie o proutníkově a svůdci žen Petru Vokovi.

Pro letošní sezónu je ovšem připravena i novinka. Ptáme se, jaká?

Na Hluboké jsme našli ještě jednu velmi zajímavou historickou osobnost a hru jsme nazvali *Legenda o Závišovi a Kunhutě*.

Ó, to bude jistě hra s erotickým podtextem.

Kunhuta i Záviš byli údajně velmi zamilovaní a velmi krásní a ...

Však taky máme krásné herce. Záviše bude hrát Vít Macháček a Kunhutu Veronika Bednářová.

Příběh bude velice zapeklitý a – bohužel jsme na Hluboké – všichni víme, jak tady Záviš skončil.

Nicméně my hrajeme komedie a protože já se stal tak trochu libretistou, samozřejmě si to také zrežírují a zprodukuji, diváci smutní odcházet nebudou.

Z vás se prostě stal autor historických her?

To tak vyplynulo... já nemohu říct, že bych ve škole miloval dějepis, ale některá fakta a některé události jsou skutečně velice zajímavé a zvláště tady u nás Hluboké.

Kdy začínáte hrát?

Premiéra bude 9. července nahoře na zámku v zimní zahradě a hrajeme až do srpna. Nové představení kombinujeme s Petrem Vokem, který se bude hrát na otáčivém hledišti v Týně nad Vltavou. S ním jedeme také do Rychnova nad Orlicí a ozvala se nám i Třeboň, že by se jim to hodilo do města.

Legenda o Závišovi a Kunhutě

autor: Gery Vaheř

Láskyplný příběh, který končí na popravicím špalvu pod hradem Hluboká

Od 9.7.2013 21.00 hodin v zimní zahradě státního zámku Hluboká

Kulturní společnost Alta o.s. je amatérské divadlo, jehož cílem je pobavit nejen sebe, ale hlavně diváky. Společnost vznikla v roce 2007 v Hluboké nad Vltavou.

Název jsme si vypůjčili z latinského spojení slov alta nocte (hluboké noci). Hrajeme po jižních Čechách, hlavně na zámku Hluboká nad Vltavou a občas zabrousíme i na jižní Moravu.

Romantická komedie

o jednom z nejkrásnějších milostných příběhů gotiky.

Hrají: Vít Macháček, Jiří Strejček, Veronika Bednářová, Miroslav Čeněk, Iveta Vavřínová, Eliška Adamová, Karolína

Hronková, Monika Macháčková, Martin Bárta, Petr Burzal, Petra Nagy, Adéla Divišová, Jan Pruner

Režie: Gerhard Vocilka, Světla: Stanislav Janů, Scéna: Tereza Martinů

Kostýmy: Milena Adamová, Inspice: Zdena Prunerová, Fotograf: Markéta Závadská.

Jezdecké drezurní závody ve Dvoře Vondrov

Slunečný květnový víkend 18.– 19.5. patřil ve dvoře Vondrov **Jezdeckým drezurním závodům**.

Akce se zúčastnilo a své umění předvedlo celkem 54 dvojic koní a jezdců v téměř 100 startech v různých kategoriích.

Výkony startujících ohodnotila a ocenila mezinárodní porota

vyhlášením vítězů i diváci svým potleskem.

Baseball

Muži A prožívají nejzdařilejší start sezóny v historii

Muži A Sokola Hluboká v současné době vévodí tabulce Českomoravské ligy. Po 8 zápasech drží neporazitelnost a nic na tom nezměnily ani utkání na půdě tradičního soupeře z Jablonce. Jih předčil sever zejména výbornými odpaly. Jan Líkař a Josef Novák korunovali své úsilí odpaem za plot – homerunem.

Tak dominantně jako letos muži sezónu nikdy nerozjeli, ani v letech minulých, kdy skončili druzí v ČML, ani v letech 2007 a 2003, kdy soutěž ovládli. Opět funguje nadhoz, kde hlubocké trio David Lukáš, Tomáš Strádal a David Šťastný drží tým na 2. místě ve statistikách. Čím dál kvalitnější je pálka, hlubočtí mají třetí nejlepší průměr v lize a Martin Mužík, Josef Novák a Michael Soukup patří mezi nejlepší pálkaře soutěže. Výborně funguje obrana v zadním poli a standardně hra vnitřního pole.

Dvojka U12 přivezla dvě vítězství z Domažlic

V neděli i přes nepřízeň počasí konečně vyzkoušeli, co mají natrénováno, i žáci, kteří nejsou vytíženi v soutěži na jižní Moravě. Hluboká záloha si zahrála v prvním miniturnaji přeboru jihozápadních Čech s velkou chutí a porazila jak domácí Domažlice Wolfs 6:3, tak i Hawks Žinkovy 7:2. Vzájemný zápas Wolfs proti Hawks byl po dohodě koučů odložen.

Přebor jihozápadních Čech se hraje na nadhoz ze stroje, protože týmy nemají ještě vycvičené nadhazovače. S ohledem na výkonnost zúčastněných týmů je to dobrá varianta při přechodu z tee-ballu na baseball. Alespoň hra rychle ubíhá.

První duel Sokol Hluboká vs Wolfs Domažlice přinesl první bod až v 5. směně, vedení Hluboké zajistil Mirek Németh. V sedmé směně přinesl tlak Wolfs vyrovnání už na 2:2. Rozhodla poslední osmá směň, kdy Sokol protočil celý line-up, získal čtyři body a Domažlice už nestačily odpovědět. Celkový výsledek 6:3 pro Hlubokou. Na straně Hluboké předvedli hezké individuální výkony v útoku Mirek Németh (5 startů na pálce, 3 hity a 3 body) a Honza Michalec (2 hity, 3 stažené body).

V obraně Kuba Mucek (8 asistencí) a Matyáš Růta (2 asistence z outfieldu). Varováním bylo 17 strikeoutů hlubockých pálkařů. Ve srovnání s Hlubokou Domažlice pálili více, ale Hluboké dobře zahrála obrana (jen 4 chyby za 8 směň).

Po přestávce zaviněné deštěm vyzvala na již silně podmáčeném hřišti Hluboká Žinkovy. V tomto utkání hrála prim Hluboká vedoucí již od začátku. Žinkovy zahrozily v 5. směně snížením na 3:2, načež hlubočtí ihned navýšili skóre na 7:2. Utkání bylo ukončeno před vypršením časového limitu, kvůli povětrnostním podmínkám a nehratelnému hřišti. V mužstvu Sokola Hluboká zazářil Vojta Vlach, který měl pozoruhodné momenty v útoku (3 starty na pálce, 3 hity (dvojmetové), 3 doběhy a 2 stažené body), tak v obraně (z pozice spojky vyběhnutý chycený míč ze vzduchu za 3. metou).

Výlety kolem Hluboké, pěšky, lodí, vláčkem...

Jihočeská plavební – osobní lodní doprava
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU/PURKAREC

ČERVEN, ČERVENEC, SRPEN
Pondělí – Neděle: od 10:00 do 18:00
(plavby jen za příznivého počasí)

OKRUŽNÍ PLAVBY

1. **Okružní vyhlídková plavba – 60 min skalní útvar Baba** (přírodní památka)
2. **Okružní vyhlídková plavba – délka trasy 11 km**, doba plavby cca 90 min ke skalám u Karlova hrádku
3. **Vyhlídková plavba/přeprava Purkarec – Hluboká nad Vltavou a zpět**, délka trasy 11 km, doba plavby cca 180 min

jízdní řád na http://vyhlidkoveplavbyvltava.cz/?page_id=328

Telefon: 777 834 716

Web: <http://www.jihoceskaplavebni.cz>

ZÁMECKÝ VLÁČEK

Telefon: 777 220 080

E-mail: info@jd2trains.cz

Web: <http://www.jd2trains.cz/>

Můžete se svést z hlavního parkoviště přímo k zámku výletním vláčkem.

Vláček jezdí každý den mimo pondělí

z důvodu uzavření státního zámku.

Z centrálního parkoviště odjíždíme po půlhodinových intervalech – ze zámku taktéž. Provozní doba je od 9:00 – 17:00 hodin.

Navštivte pražské divadlo

sobota 14. září 2013

představení **JEŠTĚRKA NA SLUNCI** divadlo V ŘEZNICKÉ PRAHA

hraje: *Hana Maciuchová a Jaroslav Satoranský*

Komorní komediálně laděná hra zachycuje odvrácenou tvář skandálního života divadelní ikony Sary Bernhardtové.

cena vstupenky včetně dopravy 600 Kč, prodej již v červnu 2013,

p. Bezděková tel.728 194 574

mail: bezdekova.jitka@seznam.cz

Od 7.9. do 15.9.2013 probíhají Dny evropského kulturního dědictví, jsou zdarma otevřené některé památky, vše bude upřesněno.

Stromy na Podskalské louce...

... sázejí převážně členové golfového klubu.

Možnost účastnit se výjimečného projektu *Zasadte si svůj vlastní strom na golfovém hřišti* a zapsat se tak do dějin Golfového klubu Hluboká nad Vltavou může přijmout každý. Dovolte, abychom zároveň poděkovali všem těm, kteří se již tohoto projektu zúčastnili a podpořili tuto ideu. Jména všech, kteří si již stromy zakoupili a pomohli tak k revitalizaci parku jsou i na webových stránkách golfového klubu, včetně aktuálního plánu výsadby. Možná i Vy podpoříte tento krásný a prospěšný projekt a zapíšete se tak do dějin překrásného parku pod zámek Hluboká.

Rozhodnete-li se do projektu zapojit, můžete si na webových stránkách vybrat vhodné místo pro umístění Vašeho stromu a zaslat nám Vámi zvolené číslo jamky a stromu. Rovněž, prosím, uveďte text, který bude podle Vašeho přání napsán na »zlatém« štítku, kterým bude strom opatřen (Vaše jméno nebo název společnosti, jméno stromu apod.). V případě zájmu nás neváhejte kontaktovat na tel. 776 826 376 – recepce GKHN

Seznam vlastníků stromů k 10.5.2013 v GC Hluboká: Jan a Michaela Zimovi 1 strom, Ing. Luděk Čermák 3 stromy, Jan a Gabriela Stopkovi 1 strom, Josef a Markéta Duškovi 1 strom, Václav a Karla Fialovi 3 stromy, Suchomelová Renata 1 strom, Daniel a Ladislav Brýdovi 2 stromy, Ing. Jan Gerner 5 stromů, Hluboká Invest a.s. 10 stromů, František a Lucie Hrubcovi 2 stromy, Moyo holding a.s. 1 strom, Strnadová Olga 1 strom, Šebek Michal 1 strom, Ondřej a Josef Půrovi 4 stromy, Majer Milan 1 strom, Žahourek Jaroslav 1 strom, Ing. František Honsa 2 stromy, Jirsa Petr 1 strom, Dr. Fridrich von Schwarzenberg 1 strom, Stecher v.o.s. 3 stromy, Barča, Martina a Jan Šimkovi 1 strom...

Slavnostní sezóna: AJG jde do finále!

Výstava Andy Warhola už nadočkávkě přešlapuje za dveřmi! Zkraťte si čekání třeba *Romantickou nocí* 8. června na Hluboké, projděte si výstavu *Osvobozování sentimentu* nebo si prohlédněte půvabné veduty ve Wortnerově domě. Dnešní dobu můžete přežít pouze s občasnými nádechy životadárné energie přírody či umění. Myslete na své duševní zdraví!

■ Alšova jihočeská galerie má nové logo

Pro jubilejní rok 2013 upravila Alšova jihočeská galerie graficky své logo: tradiční 3 propojená písmena AJG byla zasazena do plochy vymezené prstencem s textem »SINCE 1953«. Ten odkazuje k 1. lednu 1953, kdy galerie v propůjčených prostorách dnešního Jihočeského muzea zahájila svou činnost. Vyseknutí všech vnitřních ploch pak zároveň symbolicky umožňuje průhled na budoucí projekty »optikou« jubilejních 60 let galerie.

■ Výstava ve Wortnerově domě: Nekonečné perspektivy

Krajina a veduty 19. století ze sbírky Patrika Šimona jsou výstavou provázenou stejnojmennou publikací zaměřenou na dokumentární a uměleckou hodnotu krajinných pohledů na města, hrady a zámky v tvorbě českých, německých a rakouských grafiků, malířů a kreslířů v letech 1790–1860. Prostupnost středoevropského prostředí má své důvody a specifika. Výstava i kniha maximálně vypovídají o tvorbě průkopníků české krajiny, mezi které počítáme Antonína Balzera, Karla Postla, Antonína Mánesa nebo Antonína Puchernu. Prostor věnovaný zakladatelům českého krajinářství je vymezen nejen univerzálním pojetím soukromé sbírky, ale především potřebou po zevrubném zhodnocení uměleckých kvalit, kterými se paradoxně nezabývají velké galerijní instituce. Mimořádně zajímavým příspěvkem projektu jsou práce saských kreslířů a grafiků, kteří objevovali krajinu českého středohoří. V kontrastu známých i méně známých děl vystupuje panorama utváření romantické krajiny v meandrech myslí mnoha umělců, z jejichž výtvarného úsilí vznikla mocná krajinářská tradice, na které později stavěla generace Josefa Navrátila, Augusta Piepenhageny, Adolfa Kosárka, Maximiliána Haushofera, a dále krajinářská škola Julia Mařáka. Vedle kolorovaných grafických listů budou zveřejněny originální předlohové kresby a ve výběru i malířská díla, jež dosud nebyla publikována.

Slovo o sběrateli

Patrik Šimon již dvacet let buduje rozsáhlou uměleckou sbírku od gotického umění přes renesanci, manýrismus, baroko až po umění 19. století. Kolekce má své reprezentativní vrcholy také v umění secese, symbolismu, nastupující moderny a meziválečné evropské avantgardy. Její rozsah čítá úctyhodných šestnáct tisíc položek, přičemž sběratel klade hlavní důraz na práce na papíře, tedy kresby a grafické listy. Ze sbírky se ročně realizuje několik vlastních výstav doma i v zahraničí, výjimku netvoří ani zápůjčky uměleckých děl do významných institucí (např. Národní galerie v Praze). Mezi mimořádně zajímavé výstavy z poslední doby lze počítat projekt Zamlčená moderna. Iluze a sny. Středoevropské umění 1880–1930, jež zaznamenala velký úspěch v německém Bayreuthu a v roce 2013 bude představena v rakouském Landesmuseum v St. Pöltnu. Každou výstavu doprovází graficky precizní katalog nebo obrazová monografie, na nichž se autorsky podílejí přední historici umění.

Reprodukce: | ERNST WEICHERT | Zámek v Děčíně, 1865, akvarel, papír. | VINCENC MORSTADT | Staroměstské náměstí s Týnským chrámem, (před 1835), tuš, sépie, papír

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

Hluboká, zámecká jízdárna

VÝSTAVY

- **Gotické umění / Malířství a sochařství** – stálá expozice, **České sochařství 20. století** – stálá expozice, **Flámské a holandské malířství** 16.–18. století – stálá expozice
- do 23. 6. – **Osvobozování sentimentu** / Podoby středoevropského romantismu a biedermeieru. 20. 6. Komentovaná prohlídka výstavy od 17.00 hodin
- 8. 6. **Romantická noc v galerii** od 19.00 – 22.30 hod

Wortnerův dům AJG

České Budějovice, U Černé věže 22

VÝSTAVY

- **Nekonečné perspektivy / Krajina a veduty 19. století** ze sbírky Patrika Šimona do 14. 7.
- Komentované prohlídky k výstavě 6. 6., 13. 6. a 27. 6., vždy od 17.00 hodin
- **Romantičtí Schwarzenbergové / Šlechta, sentiment a historická paměť v 19. století.** Odborná přednáška –20. 6. 2013 od 17.00 hodin Mgr. Václav Grubhoffer

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni

VÝSTAVY

Mezinárodní keramická symposia 1966 – 2012 – stálá expozice

Šárka Radová – do 14. 7. 2013

Markéta Škopková – do 30. 9. 2013

Zámek Hluboká!

Poznávej památky!

Šestá návštěva zdarma!

V první květnový den spustil Národní památkový ústav svůj věrnostní program. Návštěvníci památek tak mohou získat nejen vstup na hrady a zámky zdarma, ale i zážitkové ceny, jako je jízda historickým vozem Praga Piccolo z Mníšku pod Brdy na Konopiště.

Princip soutěže je podobný jako v minulých letech. Návštěvníci památek ve správě NPÚ a jeho partnerů získají ke vstupence prohlídkový pas a do něj první razítko.

Při posbírání celkem pěti razítek z různých památek vzniká nárok na šestý vstup zdarma. Navíc proběhne v závěru sezóny velké slosování o řadu hodnotných cen. Vítěz bude mít možnost absolvovat cestu historickým vozem z Mníšku pod Brdy na Konopiště. Součástí ceny je prohlídka obou zámků, občerstvení a samozřejmě fotografování na památku.

Oba zámky jsou spojeny s automobilismem, pro Kasty z Mníšku bylo ve 20. letech auto předmětem pýchy a reprezentace, automobilem běžně jezdil také arcivévoda František Ferdinand se svou chotí a dětmi. Výběr hlavní ceny byl tedy logický, říká o chystané zážitkové ceně Naděžda Goryczková, generální ředitelka NPÚ.

Mezi další odměny pro výherce patří například noc na hradě Svojanov či hodnotné věcné ceny od provozovatelů pivovarských tras.

Zapojení partnerů v nebývalé míře je vůbec hlavní novinkou letošního věrnostního programu. Počet hradů, zámků, klášterů, historických pivovarů a dalších památek se rozšířil na celkových 129. Jsou mezi nimi objekty státní, městské i soukromé. Podrobné podmínky soutěže, přehled zapojených památek i kompletní výčet cen je možné najít na www.ozivlepamatky.cz.

Ing. Pavlíček, kastelán zámku Hluboká

60 let motocyklového okruhu v Hluboké nad Vltavou

díl 7.

Přišel rok 1959, a když počátkem roku přinesl časopis Svět Motorů motoristický sportovní kalendář, byla v něm Hluboká uvedena s datem 19. července, nikoli jako závod mezinárodní, nikoli jako závod mistrovský, ale znovu jako závod oblastní. Horší už bylo, že se nekonal ani závod oblastní, ani žádný jiný. Příčina byla stejná, jako bývá dnes. Nebyly peníze. Přesně zákulisí však znali pouze zasvěcení.

Přesto příznivci motocyklů chovali naději, že Hluboká mezi významnými závody zůstane. Za hájovnou Lepšovnu se totiž začala stavět nová silnice ve směru na Týn nad Vltavou. V podstatě kopírovala původní silnici z Hluboké na Týn n/Vlt, kterou trochu narovnávala a krátká spojka k této silnici z míst za Lepšovnou, kde se říkávalo »Na krváku«, udělala z úseku za Lepšovnou superrychlou přímou pasáž padající mezi rybníky Malý a Velký Hvězdář a odtud mírným stoupáním k místu, kde se napojovala na novou silnici z Č. Budějovic do Týna n/Vlt. Kousek pod tímto ostrým spojením byla vybudována široká, mírně klopená vracečka, která by ještě i dnes splňovala parametry pro uspořádání silničních motocyklových závodů. Pokud by se po takto prodlouženém okruhu skutečně závodilo, byla by to palba, protože okruh by se nesmírně zrychlil a na vracečce by bylo dozajista možné očekávat srdceryvné scény. Navíc nová část byla vedena mimo zástavbu, měla přirozené divácké svahy s velkou kapacitou a dokonce únikovou zónu.

Bohužel, bohužel, bohužel a ještě jednou bohužel! Nikdy se na ní nezavádělo. Proč, to znovu věděli jenom zasvěcení. Proslýchalo se, že nové úseky by byly příliš rychlé a tudíž i nadměrně nebezpečné. Zajištění závodu na prodloužené dráze by také bylo nákladnější a náročnější. Ale ať to bylo to nebo ono, pravda je ta, že nová část okruhu zůstala ležet ladem. To ale v roce 1959 ještě nikdo nevěděl, možná ani ti zasvěcení.

Jižní Čechy nebyly nikdy příliš bohaté na motocyklové okruhy, a tak byly jistě do perly jižních Čech, jak byla Hluboká nazývána díky zámku, vkládány nemalé naděje. V roce 1959 už bylo uloženo k ledu i Zlaté kolo v Třeboni, což byl opravdu význačný závod i v rámci republiky. Jeho historie se začala psát na Velikonoce roku 1937 a skončila málo významným závodem v roce 1956. V letech 1963 a 4 došlo sice nezměrnou snahou pořadatelů k pokusu o jeho znovuzrození, ale pak zaniklo definitivně. Jezdilo se sice »malé Brno« v Kaplici, jehož historie byla ale mladá, první ročník se odehrál v roce 1956. Po neřešitelných problémech s povrchem dráhy zaniklo pátým ročníkem v r. 1961 a pak kapličtí přešli na motocross do nedaleké Blanské kotliny, který se neobyčejně úspěšně jezdí dodnes. Byl tu ještě okruh v Táboře – Sezimově Ústí, který zahájil s ohromným nasazením v roce 1946 mezinárodním Okruhem presidenta Dr. Edvarda Beneše s jeho osobní záštitou i účastí. Mezinárodní závod i vládní linii drželi pořadatelé až do roku 1951, kdy převzal záštitu nad závodem náměstek předsedy vlády Zdeněk Fierlinger. Vzhledem k politickému obratu, k jakému u nás tehdy došlo, to byl od pořadatelů eskamotérský kousek hodný zlaté medaile. Potom ovšem bojovali táborští s holou existencí závodu a po dvouroční přestávce začínali od oblastního přeboru, až se znovu dopracovali závodu mistrovství republiky. Jenomže i tady XII. ročníkem v roce 1961 historie okruhu skončila.

Zbýval Písek, město s nejstarší motoristickou tradicí na jihu Čech. V letech 1950 – 1953 se jezdilo nedaleko Písku mezi obcemi Temešvár a Podolsko okruh Přes dva mosty, který svými parametry, převýšení 108 metrů, délka 6 000 metrů a množství zatáček na staré a nové státní silnici Tábor – Praha s výborným asfaltovým povrchem, překonával i motoristický svatostánek v Brně. Jeho existenci uřálo výstavba Orlické přehrady a píseckým se podařilo vzkřísit tradici silničních okruhů až po sedmi letech. Čtyři ročníky městského okruhu v letech 1960 až 1963 na třech různých variantách trati se nedostaly nad úroveň krajského přeboru a po roce 1963 okruh zanikl. Písečtí se přesto nevzdali a po uvolnění politických poměrů založili v r. 1968 AMK Stanislava Maliny a zahájili provoz nového silničního okruhu za Pískem na vidlici státních silnic na Prahu a Plzeň se spojkou kolem dvora Dobešice. Mistrovství republiky se tu jezdilo nepřetržitě až do roku 1975, kdy tragická nehoda vynikajícího závodníka Miroslava Pěnkavy z Rokycan historii okruhu Stanislava Maliny nevratně ukončila.

A proč je Písek město s nejstarší motoristickou tradicí? Nejstarší doložený závod motocyklů, na který jsem při letitém bádání narazil a který se váže na jihočeské území, se odehrál v Písku v r. 1904. To byl Písek

cílovým místem distančního závodu na 100 km Praha – Písek. Přihlášeno bylo dvaadvacet jezdců, startovalo jich sedmáct a do cíle dojezdil jedenáct. Závod obsadily továrny Laurin & Klement, Orion, Puch, Linsser, Rössler & Jauernig, Walter a Torpedo. Zvítězil Václav Vondřich na motocyklu Laurin & Klement průměrnou rychlostí 70 km/h. Na pražských silnicích plných kamení, bez pérování, bez zkušeností a s vybavením, kterému se dnes upřímně smějeme. Vzdejme těm lidem hold, zaslouží si to!

díl 8.

Nadešel rok 1960 a s ním toužebně očekávaný VII. ročník hlubockého okruhu, který se konal 7. srpna 1960. Hluboká se konečně dočkala a pořadatelé dostali přidělený závod Mistrovství republiky. Po roce 1958 byla Ústřední sportovní komise zrušena kubatura do 500 ccm a nejsilnější třídou se u nás na dlouhá léta staly třístapadesátky. Přibyla třída stopětadvacítek a vzorec MR, 125, 175, 250 a 350 ccm, zůstal dlouho neměnný.

Úvod VII. ročníku byl smutný, protože se stála minuta ticha za tragicky zemřelého Jiřího Koštíře, který se zabil 19. června při závodech ve Znojmě. K této nehodě říká závodník Ludvík Houžvíc z Cítova u Mělníka toto:

»Bylo to v roce 1960, v nemistrovském závodě ve Znojmě. Jelo se poslední kolo, závod se dojížděl v lijáku a vichřici, bylo skoro tma, větve létaly vzduchem. Bylo to neregulérní, pořadatelé to neměli nechat dojet!

Já jel za Jirkou Koštířem v závěsu. Jemu to podklouzlo a vyletěl na chodník. Normálně by se nic nestalo, jenže tam někdo měl naskládaný cihly a Jirka do nich nalít hlavou...«

VII ročník byl znovu provázen nepříznivým počasím, na kterou doplatila především třída do 350 ccm, která startovala v prudkém dešti, a došlo díky tomu k řadě pádů. Nejrychlejším závodem dne se tak staly dvěstěpadesátky, které jely na osychající trati. Vzhledem k tomu, že žádný další ročník už na tradici nenavázal, stal se posledním absolutním vítězem Hluboké Stanislav Malina ze Strakonice na ČZ 250 OHC, který dosáhl v závodě na 12 okruhů průměrné rychlosti 103,3 km/h.

Bohužel ani Stanislav Malina neušel tragickému osudu, a to právě v době kdy jeho kariéra nabírala nejvyšší obrátky. 6. listopadu roku 1964 se vracel na cestovním motocyklu ze schůze AMK, havaroval a smrtelně se zranil. Nikdo už se přesně nedozví, jak a proč se to stalo. Na cestě, kterou znal jako své boty.

Stopětadvacítky se staly kořistí strakonických továrních jezdců. V nájezdu do posledního kola se, mohutně povzbuzován diváky, dostal do vedení Václav Parus před Bartoše a Malinu, vzápětí ale vzdal pro poruchu spojky. Zvítězil František Bartoš z Ostravy před strakonickými Stanislavem Malinou a Jaroslavem Žípem, všichni na strojích ČZ 125 OHC. Po závodě se obloha potáhla černými mraky a druhý závod třístapadesátek startoval za prudkého deště. První dvě kola se stala festivalem pádů. Postupně spadli Kába, Hrubý, Šmaus, Bedrna, Štajner, Kubánek a Srna. Ve druhém kole spadli také Malina s Helikarem, Helikar ale nasedl a v závodě pokračoval. Výborně jel liberecký Karel Vlach, který se propracoval až za vedoucího Gustava Havla, bohužel v devátém kole havaroval i on a ze závodu odstoupil. Zvítězil Gustav Havel před

Mirolavem Čadou, oba na Jawách OHC, třetí přijel do cíle pisecký Jiří Hlaváč na ČZ OHC.

Do třetice, ani Gustav Havel neunikl předčasné smrti. Zubatá si na něho počíhala o pošmourném silvestrovském ránu roku 1967. Havel jel na motocyklu do práce, když mu náhle do cesty vkročila neopatrná žena. Mistr řidítek sice střetu zabránil, bohužel za cenu vlastního smrtelného pádu.

Posledním závodem dne byly dvěstěpadesátky, které na osychající dráze připravily divákům dramatickou podívanou. Poměrně bezpečně zvítězil Stanislav Malina, na jehož ČZ nestačila ani Jawa Gustava Havla. Třetí projel cílem František Helikar na rychlé dvěstěpadesátce Ravo. Ravo byl motocykl domácí konstrukce výborných konstruktérů Raina a Voňky, proto i název Ravo. Motory na hlubockém okruhu dohřmely, závodníci začali balit a diváci se pomalu rozcházeli. Nikdo netušil, že se již nikdy na hlubockém okruhu nesejdou. Tisk se věnoval závodům poměrně obšírně, ani slovo však nepadlo o nepoužité nově dokončené variantě. Před dalším ročníkem všechno vypadalo slibně, nic nenavštěvovalo, že by se závod měl se svou existencí rozloučit.

Jak to vlastně všechno skončilo, něco o pořadatelích, a to hlavní, poděkování, při posledním pokračování v příštím čísle.

V. Černý

Foto k článku:

■ Často vítězil v Hluboké nad Vltavou Jiří Košťár. Na snímku z roku 1957 jej vidíme vlevo napůl svlečeného a v tmavých brýlích při rozpravě závodníků před startem závodu. Bohužel tragicky havaroval při závodech ve Znojmě r. 1960.

■ Gustav Havel, tovární jezdec Jawy a jezdec naší absolutní špičky v depu v r. 1960.

Zajímavé je tehdejší vybavení továrního jezdce, dva motocykly a toť vše...

Gustav Havel tragicky zahynul při dopravní nehodě v poslední den roku 1967.

■ Obálka posledního programu Hluboké.

■ Rok 1960. Josef Křížek a Jan Novosad v zatáčke u chudobince v závodě tř. do 250 ccm v r. 1960

♦ SPORT ♦

Generali Survival 2013

■ Vozíčkáři vyrazí na trať závodu společně se sportovci bez handicapu

Směšené dvojice sportovců na vozíku a »chodčáků«, tedy závodníků bez handicapu, vyrazí v pátek 14. června na trať 24hodinového outdoorového vícebøje *Generali Survival 2013*.

Závod na trati vytýčené v přírodě kolem zámku Hluboká nad Vltavou se letos koná už podvanácté. Čtvrtým rokem je otevřen také pro vozíčkáře. Letos proběhne zároveň jako 1. Mistrovství České republiky vozíčkářů a sportovců bez handicapu. Právě integrace paraplegiků do soutěže nehandicapovaných je podle hlavního pořadatele Martina Pádívého stěžejní myšlenkou závodu.

»Cílem je umožnit oběma kategoriím změřit síly v několika průnikových disciplínách a dokázat tak, že handicap velmi často není problémem těla, ale nedostatkem vůle,« vysvětluje Martin Pádívý a zároveň zdůrazňuje, že podobný projekt do loňského ročníku neměl obdoby. Loni se totiž podařilo navázat spolupráci s Univerzitou v Grenoblu – Université Joseph Fourier, kterou projekt oslovil a uspořádal tam na základě tohoto projektu podobnou akci.

Soutěží se ve čtyřech kategoriích

Letošní 12. ročník Generali Survival se koná u obce Poněšice poblíž Hluboké nad Vltavou v jižních Čechách – ve středisku Akademie múzických umění. Přihlásit se mohou všichni vozíčkáři a sportovci bez handicapu, kteří se nebojí sáhnout si na dno vlastních psychických i fyzických sil, nebo se chtějí této výzvě jen zkusit postavit. Soutěží se ve čtyřech kategoriích podle složení dvojic: ženy, muži, smíšené dvojice a vozíčkáři s chodčáky.

Závodníci absolvují noční i denní pádlování na klidné vodě, plavání v bazénu i v tekoucí vodě, náročný slalom na divoké vodě, mapování na kole i bez něj, in-line brusle, lezení po stěně a další technické disciplíny jako jsou golf, lukostřelba, slack-line, vysoké lanové překážky a další »survivaloviny«. »Soutěžící najedou, naběhají, nastoupají, napadají a uplavou určitě přes 150 kilometrů,« vypočítává hlavní pořadatel Martin Pádívý.

Celá akce trvá tři dny.

V pátek 14. června od páté hodiny odpolední proběhne prezence závodníků, poté následuje výklad tratě a dvě hodiny před půlnocí samotný závod vypukne hromadným startem na kolech a handbicích ze střediska AMU. Cíl se uzavírá v sobotu v deset večer a prolíná se se slavnostním večírkem s živou hudbou. V neděli dopoledne je pak celý závod završen slavnostním dekorováním vítězů v jednotlivých kategoriích.

Pořadatelé otevřeli »seznamku« pro sportovce

Další informace včetně seznamu povinného vybavení jsou k dispozici na stránkách projektu www.generalisurvival.cz. Pořadatelé na webu otevřeli rovněž seznamku pro sportovce, kteří chtějí závodit, ale chybí jim parták či partačka. Podle Martina Pádívého se tímto způsobem dal loni dohromady například tým s názvem *Rande naslepo*, který v kategorii vozíčkářů nakonec obsadil třetí místo. »A letos již jedou *Naostro*,« využili Pádívý nové jméno tohoto týmu pro slovní hříčku.

Loňského ročníku Generali Survival se zúčastnilo 30 dvojic, z nichž devět patřilo do kategorie vozíčkářů. Panovaly drsné podmínky, drtvou většinu závodu lilo jako z konve. Navzdory tomu vzdalo jen pět týmů. Česká televize natočila o soutěži dokumentární film *Promáčená výzva, aneb kde mám tu řasenku*.

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, Nebo 1 hodinu před začátkem představení. Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji! tel. + fax: 387 966 170 nebo 774 457 269

středa 5. června – Hledá se prezident.

ČR 2013. Dokumentární. *Jeden z historických okamžiků novodobých českých dějin.*

Režie: Tomáš Kudrna. Hrají: Jana Bobošíková, Miloš Zeman, Vladimír Franz, Karel Schwarzenberg. Přístupný.

pátek 7. června – Fulmaya – děvčátko

s tenkým nohama. ČR 2013. Dokumentární. *Slovenská muzikantka a herečka odchází ze současného světa do Himaláji najít sama sebe...* Režie: Vendula Bradáčová.

Hrají: Dorota Nvotová. Přístupný. Dolby digital.

sobota 8. června – Lesní duch. USA – 2013.

Horor. *Mia odchází do lesní chaty, aby se vypořádala s minulostí, ale nachází zde bizarní oltář.* Režie: Fede Alvarez. Hrají: Shiloh Fernandez, Jane Levy, Jessica Lucas, Lou Taylor Pucci ad. Přístupný od 12 let – české titulky!

pátek 14. června – Babovřesky. ČR 2013.

Komedie. *Letní komedie ze života současné jihočeské vesnice...* Hrají: Lukáš Langmajer, Veronika Žilková, Lucie Bílá. Režie: Zdeněk Troška. Přístupný. Dolby digital.

sobota 15. června – Kříž cti. Norsko 2013.

Akční/historický/válečný. *Ačkoliv z nich válka učinila nepřátele, díky touze přežít se zrodí neobvyklá přátelství.* Režie: Petter Naess. Hrají: Florian Lukas, David Kross, Stig Henrik Hoff, Rupert Grint. Přístupný od 12 let – české titulky!

středa 19. června – Gambit. USA 2013.

Komedie/krimi. *Víte, co dělá Angličan uprostřed Texasu? Má přeci plán.* Režie: Michael Hoffman. Hrají: Colin Firth, Cameron Diaz, Alan Rickman, Stanley Tucci, Tom Courtenay. Přístupný – české titulky.

pátek 21. června – Vedlejší účinky. USA

2013. Krimi/drama. *Emily a Martin jsou dokonalý pár, který má vše do doby, než Martina uvězní do basy – vše se promění.* Režie: Steven Soderberg. Hrají: Rooney Mara, Jude Law, Catherine Zeta – Jones, Channing Tatum. Přístupný od 12 let – české titulky.

sobota 22. června – Pád Bílého domu. USA

2013. Drama/akční. *Zcela nečekaný a velmi dobře připravený útok na bílý dům za bílého dne završí uvěznění prezidenta.*

Režie: Antoine Fuqua. Hrají: Gerard Butler, Morgan Freeman, Finley Jacobsen, Radha Mitchell. Přístupný od 12 let – české titulky!

pátek 28. června – Po zániku Země. USA

2013. Sci-fi/akční/dobrodružný *V kokpitu zřícené vesmírné lodě musí zachránit mladý Kíai svého otce.* Režie: M. Night Shyamalan. Hrají: Will Smith, Jeden Smith, Isabelle Fuhrman, David Denman ad. Přístupný – české titulky!

sobota 29. června – Šimon a duhy.

Švédsko/dánsko/norsko/německo – 2013. Drama. *Příběh vypráví o dvou rodinách a jejich přátelství ve stínu druhé světové války.* Režie: Lisa Ohlin. Hrají: Bill Skarsgård, Jan Josef Liefers, Jesefin Neldén. Přístupný od 12 let – české titulky!

Začátky představení v 19.00 hod.

Cenu vstupenky na filmové představení si určuje distributor !!!

Komorní scéna

sobota 1. června – Strašidlo Canterwillské.

Divadelní představení – komedie. 19.00 hod. Divadlo Kříž-žáci Hluboká. Předprodej vstupenek KC Panorama a CB systém – děti do 15 let vstup zdarma v rámci MDD.

středa 12. června – Cestujeme ... Moskvou

nás provede ing. Štěpanovská. 17.00 hod. Velký sál KC Panorama.

pondělí 17. června – Závěrečný koncert

žáků ZUŠ. Žáci ZUŠ Hluboká nad Vltavou ze třídy p.uč.L. Petřivalského a V. Vackové. 17.00 hod. Sál KC Panorama – vstupné dobrovolné.

úterý 18. června – Závěrečný koncert žáků

ZUŠ. Žáci ZUŠ Hluboká nad Vltavou z baletní třídy p. uč. Jindry Müllerové a p.uč. L. Korbelové. 17.00 hod. Sál KC Panorama – vstupné dobrovolné.

čtvrtek 20. června – Závěrečný koncert

žáků ZUŠ. Žáci ZUŠ Hluboká nad Vltavou ze třídy p. uč. P. Piši. 17.00 hod. Sál KC Panorama – vstupné dobrovolné.

sobota 29. června

Národní

myslivecké slavnosti

Lovecký zámek Ohrada

10.00 – 17.00 hod.

Občerstvení, staročeský jarmark, ukázky zvířat a práce v lese, ad.

Akce trubačů, sokolníků, fotografů.

15. Mistrovství republiky

ve vábení jelenů

La Traviata

na Hlubockém zámku!

Klasika pod hvězdami

2. srpna – léto 2013

Open – air opera na osmi českých a moravských zámcích.

V roli Alfréda světoznámý tenor Miroslav Dvorský.

Vstupenky koupíte

v hlubockém infocentru!

Více na www.klasikapodhvězdami.cz

Knížecí dvůr

sobota 21.6.2013

Jindra ČAPEK – grafika

Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích pro své spoluobčany připravilo zcela zdarma tradiční, letos již

9. ročník

Muzejní noci

na tvrzi Žumberk

na téma středověké

alchymie

7. června od 17 – 22 hod.

Akce je určena pro všechny věkové kategorie, pro děti připraven zábavný program.

Z Českých Budějovic bude vypraven autobus do Žumberka a zpět. Rezervaci míst je nutné zajistit na telefonním čísle 391 001 519 nebo e-mailem: propagace@muzeumcb.cz.

V příloze tedy naleznete pozvánku s programovou nabídkou celé akce. Pokud je to možné, prosíme o poskytnutí této informace prostřednictvím vašich radničních novin nebo emailovou rozesílkou.

Srdečně všechny zve Hana Švejkarová, vedoucí oddělení programů a propagace

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 6. červen 2013. Ročník 44. Vychází měsíčně. Vydává městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. Redaktorka Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem. ☎ 775 622 006. E-mail: alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Fotografy:** Jan Pírgl, Ilona Králová. **Odborní počítačová poradci:** Zdeněk Brodec, Adam Růžička. Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků. **Tiskne:** Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.p-5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

